Rozhovor křesťana s muslimem

حوار بين مسلم ونصراني باللغة التشيكية

H. M. Baagil, M.D.

حسن محمد باعقيل

Nové opravené vydání:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& PhDr. Andrea Moustafa, Ph.D.,
& Zuzana Amrani

Technické zpracování:

www.islamland.com

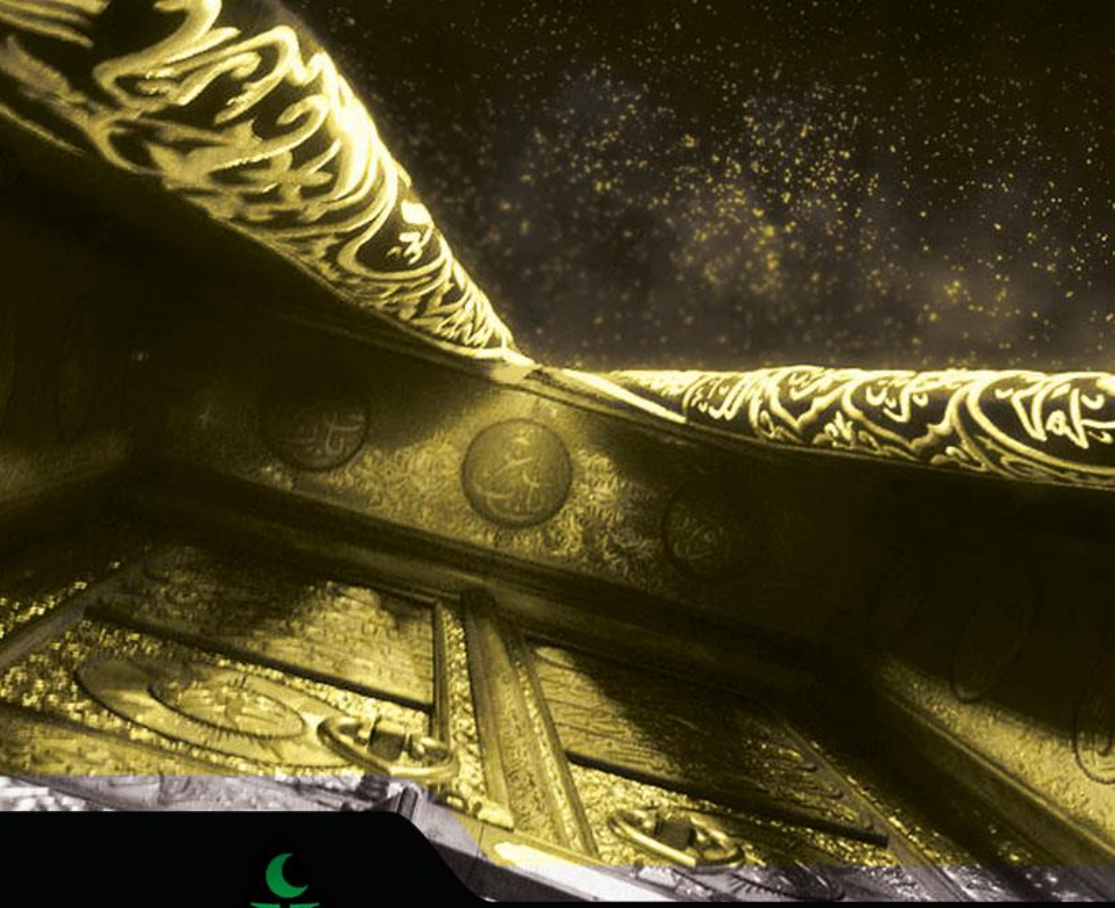

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

OBSAH

OBSAH 1
Poděkování 3
Poznámka autora 4
Úvod 5
Dialog 7
První setkání křesťana s muslimem 7
Bible Svatá 22
Učení o Trojici 34
Učení o božském původu Ježíše 50
Byl Ježíš ukřižován? 55
MUHAMMAD (NAMŽ) V BIBLI 65
Izmael i Izák byli oba požehnaní 65
Kritérium proroka podle Jeremjáše 71
Dokud nepřijde Šílo 71
Baka je Mekka 72
Dům Mé slávy 73
Kočár tažený osly a kočár tažený velbloudy 74
Prorok jako Mojžíš 76
Můj služebník, posel a vyvolený 78
Jsi ten Prorok? 80
Křtění Duchem svatým a ohněm 81
Ten nejmenší v království nebeském 81
Požehnáni jsou mírotvorci 82

Paraklet 82
Zjevení proroku Muhammadovi (NAMŽ) 86
Odkazy 88

Poděkování

Jsem Američan vychovaný od dětství v křesťanské víře. Než jsem začal vnitřně hledat Boha, považoval jsem mnohé důležité věci za samozřejmost.

Po rozpravách, přečtení a ještě jednom přečtení rukopisu tohoto Dialogu muslima s křesťanem jsem si prošel citace z Bible svaté (anglická Bible krále Jakuba) a posvátného Koránu.

Nakonec jsem pronesl svou *šahádu* (vyznání víry) veřejně v angličtině a poté v arabštině: „Vyznávám, že není boha kromě Boha a Muhammad je Jeho služebník a posel“ („Ašhadu allá iláha illá Allah, wahdahu, lá šaríka lahu wa ašhadu anna Muhammadan abduhu wa rasúluhu“).

Věřím, že prostřednictvím tohoto zcela základního a velmi jednoduchého vyznání víry se mnoho lidí odevzdá Alláhovi v duchu a v pravdě.

Doufám, že tato krátká a snadno srozumitelná brožura se bude číst po celém světě a zaujme mnohé, kteří hledají opravdovou víru, v níž mohou jejich duše nalézt klid a uspokojení.

Roy Earl Johnson

Poznámka autora

Ve jménu Alláha, milosrdného, slitovného.

Tato brožura je výsledkem rozhovorů, které jsem vedl se členy křesťanského duchovenstva i laiky. Rozhovory byly zdvořilé, příjemné, přátelské a konstruktivní bez sebemenšího úmyslu dotknout se náboženského cítění jakéhokoli křesťana. Je podnětná a představuje výzvu pro křesťanský svět. Je nepostradatelná pro ty, kdo hledají pravdu, a pro ty, kdo studují srovnávací religionistiku.

K = křesťan

M/m = muslim

(NAŽM) = nechť mu/jim Alláh žehná a dá mír. (Tuto frázi používají všichni zbožní muslimové vždy, když vysloví jméno některého proroka. Bude se vyskytovat v celé brožuře.)

H. M. Baagil, M. D.

leden 1984

Úvod

Ve jménu Alláha, milosrdného, slitovného.

Jsem vděčný Alláhovi za možnost přečíst si rukopis Dialogu muslima s křesťanem a za to, že jsem byl požádán, abych napsal úvod k této brožuře, která pozoruhodným způsobem otevírá oči. Každý, kdo se zajímá o srovnávací religionistiku, najde v této brožuře mnoho překvapení, která zpochybňují to, co mnozí kdysi považovali za absolutní pravdy.

Tato práce od dr. Hasana M. Baagila odráží jeho pečlivou snahu předložit svá zjištění jasně, výstižně a důkladně. Po čtyřletém studiu křesťanství a Bible dr. Baagil, oddaný muslim, zjistil, že se křesťané neshodnou na základních bodech své věrouky (tj. Trojice, Ježíšovo božství atd.), že církevní doktrína je v řadě případů v rozporu s Biblí a že dokonce Bible si sama sobě odporuje! Jeho rozhovory s křesťanskými duchovními i laiky v průběhu tohoto období se staly podnětem k Dialogu muslima s křesťanem.

Čtenář se s překvapením dozví, že podle Bible Ježíš (NAŽM) o sobě nikdy netvrdil, že je Bůh; že nezemřel na kříži; že zázraky, které učinil, byly učiněny mnohými dalšími proroky a dokonce i nevěřícími; a že Ježíš sám předpověděl příchod proroka Muhammada (NAŽM).

Tyto a mnohé další skutečnosti jsou podrobně popsány podle jasných a výstižných pasáží z Bible. Otázka, kterou je třeba si položit po zjištění takto jasných rozporů, zní: **Je Bible Slovo Boží?**

Snahou dr. Baagila zde není zesměšňovat křesťany a zcela určitě ne vysmívat se Ježišovi a jeho učení, neboť Alláh takové činy zakazuje. Záměrem je pouze poukázat na to, že křivá

obvinění, zkreslování a vyložené lži namířené proti Alláhovi a Jeho prorokům jsou samy o sobě ve své podstatě výsměšné a zesměšňující.

Rozhovor křesťana s muslimem zároveň objasňuje islámský pohled a ukazuje, jak Korán, zjevený Proroku Mohamedovi zhruba šest století po Ježíšovi (NAŽM), opravuje chyby, které se vloudily (vědomě či nevědomě) do poselství, jež Ježíš přinesl. Tato brožura by se měla stát velmi cenným přínosem pro muslimy i křesťany, zejména vezmeme-li v úvahu zájem o dialog mezi oběma vírami. Dá-li Bůh, stane se účinným nástrojem pro muslimy v naší snaze pozvat křesťany k islámu. Na druhé straně křesťané by si po prostudování této brožury měli více uvědomit, co Bible ve skutečnosti říká a co vlastně Ježíš (NAŽM) učil. Jako muslim vlastně doufám, že nemuslimové přijmou pravdu a dosvědčí jedinost Alláha a to, že Muhammad je Jeho služebník a posel.

Nechť Alláh odmění dr. Baagila za jeho úsilí rozhánět temnotu. Nechť nám Alláh všem požehná.

Muhammad A. Nubee

Dialog

První setkání křesťana s muslimem

K: Proč se v posledních deseti letech vedlo mnoho rozhovorů mezi křesťany a muslimy o jejich vírách?

M: Myslím, že je to proto, že máme několik věcí společných. Věříme ve Stvořitele, který poslal mnoho proroků, a také v Ježíše jako mesiáše, který byl židy odmítnut.

Náš Korán v súře 3:45 říká:

> **A hle, pravili andělé: „Marie, Bůh ti oznamuje zvěst radostnou o Slovu, jež od Něho přichází, jehož jméno je Mesiáš, Ježíš syn Mariin, a bude blahoslavený na tomto i onom světě a též jedním z těch, kdož k Bohu budou přiblíženi.“**

Dialogy se vedly všude v Evropě, Kanadě, Spojených státech a Austrálii. Dokonce se jich účastnil i Vatikán: rozhovory probíhaly mezi teology z Vatikánu a egyptskými muslimskými učenci v Římě v roce 1970 a v Káhiře v letech 1974 a 1978. Další řada rozhovorů mezi teology z Vatikánu a saúdskoarabskými muslimskými učenci probíhala v Římě v roce 1974. Muslimové byli také pozváni do mnohých kostelů, aby představili islám.

K: Jestliže je tu křesťanství již téměř dva tisíce let a islám více než čtrnáct století, proč se tyto rozhovory nevedly již před stoletími?

M: V minulých třech nebo čtyřech stoletích byly mnohé asijské a africké země, ve kterých dříve vládli muslimové, kolonizovány Británií, Francií, Nizozemskem, Belgií, Španělskem a Portugalskem. Mnozí křesťanští misionáři a náboženští kolonizátoři se snažili obrátit ke křesťanství co největší počet muslimů, jakýmikoli prostředky, které měli: poskytováním lékařské péče, oblečení, jídla a práce chudým. Avšak svého cíle nedosáhli.

Po druhé světové válce mnozí muslimové z asijských a afrických zemí emigrovali na Západ jako dělníci i odborníci. Tak se dostali do užšího kontaktu s křesťany. Také studenti byli aktivní v představování islámu.

K: Vidíte nějaké další důvody, proč se v současné době vede mnoho dialogů dokonce i příslušnými misiemi?

M: Myslím si, že se propast mezi oběma náboženstvími zmenšuje, jak jsou obě strany tolerantnější, ačkoli stále soupeří o konvertity. Ještě si pamatuji svého učitele, křesťana, který říkával: „Muhammad, podvodník, snílek, epileptik.“ V současnosti méně autorů popisuje islám tímto způsobem.

My muslimové se cítíme blíže ke křesťanům než k židům a nevěřícím, jak prorokoval Korán v súře 5:82:

„A věru zjistíš, že lidé, kteří jsou největšími nepřáteli věřících, jsou židé, a ti, kdo k Bohu přidružují; a zjistíš, že lidé, kteří jsou největšími přáteli věřících, jsou ti, kdož říkají: ‚Jsme křesťané!‘ A je to proto, že jsou mezi nimi kněží a mniši a že nejsou pýchou naplněni.“

Některé křesťanské denominace teď dělají obrovské pokroky tím, že poprvé v historii uznávají, že Muhammad byl potomkem Izmaela prostřednictvím jeho druhého syna Kédara. Davisův

slovník Bible (The Davis Dictionary of the Bible (1980)), sponzorovaný Komisí pro křesťanské vzdělávání presbyteriánské církve v USA, uvádí pod heslem **„Kedar“**: „... kmen pocházející z Izmaela (Gen. 25:13)… Národ Kédarův byli Pliniovi ‚Cedrai‘ a z jejich kmene nakonec pocházel Muhammad.“ Mezinárodní encyklopedie Bible (The International Standard Bible Encyclopedia) cituje A. S. Fultona: *„... Z Izmaelových kmenů musel být Kédarův kmen jeden z nejdůležitějších, proto se tento název později začal používat pro všechny divoké pouštní kmeny. Přes Kédara (arabsky ‚Qaidár‘) muslimští genealogové odvozují původ Muhammada z Izmaela.“*

Také ve Smithově biblickém slovníku (Smith's Bible Dictionary) se uvádí: „Kédar (černý). Druhý Izmaelův syn. (Gen. 25:13)... Muhammad odvozuje svůj původ od Abrahama prostřednictvím proslulého kmene Kurajšovců, kteří pocházejí od Kédara. Arabové v Hidžázu jsou nazýváni ‚Baní harb‘ (válečníci) a jsou izmaelité od pradávna, od svého počátku.

Palgrave uvádí: „Jejich jazyk je dnes tak čistý, jako v době, kdy byl sepsán Korán (610 n. l.), zůstal nezměněný po více než 1400 let, což je dobrým důkazem neměnnosti východních institucí.“

Největším přínosem muslimských imigrantů pro západní svět není jejich pracovní síla, ale islám, který se tam dnes zakořeňuje. Byly založeny mnohé mešity a islámská centra a mnoho lidí se obrátilo k islámu. Dávám přednost slovu „obrátit se k (vrátit)“[1] než slovu „konvertovat (přeměnit se)“[2], protože každý se rodí ve stavu odevzdanosti Alláhovi (islám), a proto být muslimem je přirozený stav každého jednotlivce. Rodiče

[1] Anglicky „revert“
[2] Anglicky „convert“

nebo společnost ho konvertují k židovství, křesťanství, jiným vírám nebo ateismu.

Toto je také důkazem, že se islám nešíří mečem, ale jednoduše šířením ze strany muslimů jako jednotlivců či skupin. Nemáme žádné zvláštní organizované misie, jako jsou křesťanské misie.

Počet obyvatel se zvýšil o 136 % mezi lety 1934 a 1984, podíl křesťanství o 47 % a islámu o 235 %. Tato čísla je možné najít v „The Plain Truth“, z února 1984, v jeho 50. výročním vydání, citace je z „The World Almanac and Book of Facts 1935“ a „The Reader's Digest Almanac and Yearbook 1983“.

K: Jestliže všechna tři náboženství, židovství, křesťanství a islám, tvrdí, že pocházejí od jednoho a téhož Stvořitele, tak proč se liší?

M: Všichni proroci od Adama po Muhammada (NAMŽ) byli posláni se stejným poselstvím: úplné odevzdání se člověka Alláhovi. V arabštině se toto odevzdání nazývá „islám“, což také znamená mír. Na rozdíl od názvů židovství a křesťanství byl název islám určen samotným Alláhem, jak se o tom zmiňuje súra 5:3:

„Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Své dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství.“

Ani „židovství“, ani „křesťanství“ se nenachází v Bibli, ani v žádném biblickém slovníku. Žádný izraelitský prorok neřekl slovo „židovství“. Ježíš nikdy netvrdil, že založil křesťanství, ani sám sebe nikdy nenazýval křesťanem. Slovo „křesťan“ je zmíněno pouze třikrát v Novém zákonu, poprvé pohany a židy v Antiochii kolem roku 43 n. l. Ve Skutcích apoštolů 11:26 se dočteme: **„... a právě v Antiochii byli učedníci poprvé**

nazváni křesťany.“ Později promlouvá král Agrippa II. k Pavlovi ve Skutcích apoštolů 26:28: **„Agrippa odpověděl Pavlovi: ‚Málem bys mě přesvědčil, abych se stal křesťanem.‘“**

Název „křesťan“ byl tedy nejprve použit nepřáteli, nikoliv stoupenci. A nakonec Petrem v jeho útěšném dopisu věřícím v 1. Petrově listu 4:16: **„Kdo však trpí za to, že je křesťan, ať se nestydí...“**

Prvním muslimem na světě nebyl Muhammad, ale Abrahám (NAMŽ), který se zcela odevzdal Alláhovi. Islám jako způsob života byl však zjeven již dříve jiným prorokům před Abrahámem, jako byli Adam a Noe (NAMŽ). Pak islám pokračuje jako způsob života pro celé lidstvo.

K: Jak by mohl být Abrahám muslim? Je známo, že byl žid.

M: Žid? Kdo ti to řekl?

K: Tak nás to učí, takže to musí být potvrzeno v Bibli.

M: Můžeš mi ukázat, kde se v Bibli říká, že byl žid? Jestli to nemůžeš rychle najít, pomohu ti. Přečti si Genesis 11:31.

K: „I vzal Terach svého syna Abrama a vnuka Lota, syna Háranova, a snachu Sáraj, ženu svého syna Abrama, a vyšli spolu z Kaldejského Uru. Cestou do země kenaanské přišli do Cháranu a usadili se tam.“

M: Takže Abrahám, který se narodil v Kaldejském Uru, nemohl být žid. Za prvé proto, že Kaldejský Ur byl v Mezopotámii, která je dnes součástí Iráku. Byl tedy víc Arab než Žid. Za druhé, název „žid“ se objevil až po Judovi, Abrahámovu pravnukovi. Přečti si dále Genesis 12:4 a 5.

K: „... Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu... Vyšli a ubírali se do země kenaanské a přišli tam.“

M: Takže Abrahám odešel do země kenaanské ve věku sedmdesáti pěti let a Bible jasně říká, že tam byl cizincem, viz Genesis 17:8: **„A tobě i tvému potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jim Bohem.“** Teď si přečti Genesis 14:13.

K: „Tu přišel uprchlík a pověděl o tom Hebreji Abramovi...“

M: Jak můžeš Abrahama nazývat židem, když ho Bible samotná nazývá Hebrejem, což je označení pro člověka z druhého břehu Eufratu. Také to znamená „příslušející k Eberovi“, potomkovi Šéma. Přečti si teď Genesis 32:28-29 o tom, co se stalo s Jákobovým jménem poté, co zápasil s Bohem (jak tvrdí Bible – Bůh odpusť).

K: „[22]Šli tedy napřed s darem, zatímco on přenocoval oné noci v táboře. [23]A té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodil se

přes Jabok. [24]Vzal je a převedl je přes potok se vším , co měl. [25]Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nevzešla jitřenka. [26]Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil. [27]Neznámý řekl: ‚Pusť mě, vzešla jitřenka.‘ Jákob však odvětil: ‚Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.‘ [28]Otázal se: ‚Jak se jmenuješ?‘ Odpověděl: ‚Jákob.‘ [29]Tu řekl: ‚Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.‘ [30]A Jákob ho žádal: ‚Pověz mi přece své jméno!‘ Ale on odvětil: ‚Proč se ptáš na mé jméno?‘ A požehnal mu tam.“

M: Takže Abraham byl Hebrej. Potomci Jákoba byli Izraelité rozdělení do dvanácti kmenů. Juda měl přezdívku „Žid“, takže pouze Judovi potomci byli původně označováni jako Židé. Přečti si Exodus 6:16-20, abychom zjistili, kdo byl ve skutečnosti Mojžíš.

K: „Toto jsou jména Léviovců podle jejich rodopisu: Geršón, Kehat a Merarí… Kehatovci: Amrám… Amrám si vzal za ženu Jókebedu, svou tetu. Ta mu porodila Árona a Mojžíše…“

M: Takže Mojžíš nebyl žid, protože nebyl potomkem Judy, ale byl Léviovec. Mojžíš byl „zákonodárcem“ (Tóra je zákon) dětí Izraela.

K: Jak toto vysvětluješ?

M: Protože vše posuzujeme podle Svatého Koránu. V kontextu Koránu můžeš vysvětlit Bibli a opravit židovské a křesťanské předsudky. Je to konečná zjevená kniha a nikdy v ní nebyly žádné zásahy či změny. Její obsah byl zaštítěn Alláhem v súře 2:2: **„Toto Písmo, o němž pochyby není…“** a také v súře 15:9: **„My zajisté připomenutí jsme seslali a dobře je umíme ochránit (před pozměňováním)“** Tento verš je výzvou pro lidstvo. Je jasnou skutečností, že uběhlo více než čtrnáct století a v Koránu nebylo změněno ani jediné slovo, ačkoli se nevěřící všemožně snažili ho změnit, avšak jejich úsilí vyšlo zcela naprázdno. Jak říká tento svatý verš: **„Dobře je umíme ochránit.“** A při Alláhovi, opravdu ho ochránil.

Naopak všechny ostatní svaté knihy (Tóra, Žalmy, Evangelium atd.) byly znehodnoceny ve smyslu přidání, vynechání nebo změn oproti původnímu znění.

K: Co říká Korán o Abrahamovi a Mojžíšovi, co se dá odvozovat z Bible?

M: V súře 3:65:

„Vlastníci Písma [židé a křesťané]! Proč se hádáte o Abrahama, když přece Tóra a Evangelium byly seslány až po něm? Což tomu nerozumíte?“

A dále v súře 3:67:

„Abraham nebyl ani židem, ani křesťanem, avšak byl hanífem odevzdaným do vůle Boží; a nepatřil mezi modloslužebníky.“

V súře 2:140:

„‚Chcete snad říct, že Abraham, Ismael, Izák, Jakub a kmeny byli židé či křesťané?‘ Rci (Muhammade): ‚Kdo to ví lépe, vy, anebo Bůh? Kdo je nespravedlivější než ten, kdo pro sebe ukrývá svědectví, jehož se mu dostalo od Boha? A není Bohu lhostejné, co děláte!‘“

Samozřejmě to nebyli židé, ani křesťané, protože název „židé“ přišel až po Judovi a název „křestané“ přišel dlouho po Ježíšovi.

K: Přijde mi to divné, když slyším slovo „Alláh“. Proč neříkáš „Bůh“ (angl. „God“), když hovoříš anglicky?[3]

M: Ano, opravdu, nemuslimům zní slovo „Alláh“ divně, ale toto slovo bylo používáno všemi proroky od Adama až po Muhammada (NAMŽ). Je blízké hebrejskému výrazu pro Stvořitele, tj. „Eloha“. Ale židé používají chybně tvar množného čísla „Elóhím“, který označuje více než jednoho Boha. Slovo „Alláh“ zní podobněji aramejskému výrazu pro Boha používanému Ježíšem, tj. „Alaha“ (viz Encyclopedia Britannica 1980 heslo „Allah“ a „Elohim“). Takže výraz „Alláh“ zní sice nemuslimům divně, avšak nezněl divně žádnému z proroků od Adama po Muhammada (NAMŽ), neboť kázali v zásadě totožný islám (naprosté odevzdání se) a slovo „Alláh“ je osobní jméno nejvyšší Bytosti. Neexistuje u něj ani množné číslo, ani rod, takže nemohou být žádní „Alláhové“, ani mužský či ženský tvar slova „Alláh“, jako je tomu u tvarů bohové nebo bůh a bohyně.

[3] V použitém českém překladu Koránu je slovo „Alláh“ přeloženo jako „Bůh“. V citacích z Koránu jsem toto ponechala. (pozn. překl.)

Je zavádějící používat slovo Bůh, protože mnozí křesťané považují Ježíše za Boha. Dokonce i výraz „Stvořitel“ je zavádějící, protože mnozí křesťané věří, že svět stvořil Ježíš. Nejen slovo „Alláh“ se zdá divné, ale také způsob, jakým muslimové Alláha uctívají, tedy rituální očista, klanění se, padnutí na tvář (prostrace) a půst připadají nemuslimům divné. Nebylo to však divné pro žádné proroky. Zatímco rituální očistu (umytí obličeje, paží, nohou a přetření vlasů mokrou rukou) moderní křesťané před uctíváním neprovádějí, vyžaduje se od muslimů i dřívějších proroků, jak je patrné z následujícího úryvku z Bible (Exodus 40:31-32): **„Mojžíš, Áron a jeho synové si z ní omyli ruce a nohy. Když přistupovali ke stanu setkávání a když se přibližovali k oltáři, omývali se, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal.“**

Ačkoli Pavel v mnohém změnil Ježíšovo učení, byl pravověrný ohledně rituální očisty, jak můžeme vidět ve Skutcích 21:26: **„Druhého dne se tedy Pavel spolu s oněmi muži podrobil očistnému obřadu. Potom šel do chrámu...“**[4]

Muslimky se modlí se zahalenými vlasy jako v 1. Korintským 11:5-6, 13: **„... a každá žena, která se modlí nebo prorocky mluví s nezahalenou hlavou, zneuctívá toho, kdo je jí hlavou; je to jedno a totéž, jako kdyby byla ostříhaná. Jestliže si žena nezahaluje hlavu, ať se už také ostříhá. Je-li však pro ženu potupné dát se ostříhat nebo oholit, ať se zahaluje... Posuďte to sami: Sluší se, aby se žena k Bohu modlila s nezahalenou hlavou?“**

Muslimové se modlí klaněním se, prostrací (padnutím na tvář) a neobutí, jako to dělali dřívější prorokové. Žalmy 95:6: **„Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil.“**; Jozue 5:14: **„... I padl**

[4] Bible, překlad 21. Století

Jozue tváří k zemi, klaněl se…“; 1. Královská 18:42: **„… Elijáš mezitím vystoupil na vrchol Karmelu, sehnul se k zemi a vtiskl si tvář mezi kolena.“**; Numeri 20:6: **„I odešli Mojžíš a Áron od shromáždění ke vchodu do stanu setkávání a padli na tvář. Tu se jim ukázala Hospodinova sláva.“**; Genesis 17:3: **„Tu padl Abram na tvář a Bůh k němu mluvil...“**, dále Exodus 3:5 a Skutky 7:33: **„Hospodin mu [Mojžíšovi] řekl: ‚Zuj si obuv, protože místo, na kterém stojíš, je země svatá.‘“**

Křesťana velmi překvapí, když se dozví, že pouť (hadždž), při níž muslimové obcházejí kolem Kaaby v Mekce, již předtím vykonávali mnozí proroci, dokonce i izraelitští proroci.

K: Nikdy jsem v Bibli nic nečetl o pouti, ani o Kaabě.

M: Je to tam uvedeno několikrát, ale čtenáři Bible to obvykle přehlédnou. Například:

1. Jákob (NAMŽ) měl na cestě do Rovin aramských vidění a následujícího rána postavil kámen jako posvátný sloup a nazval ho „Bét-el“, tj. Dům boží (Genesis 28:18-19).

2. O několik let později témuž prorokovi, Jákobovi (NAMŽ), Alláh přikázal, aby odešel do Bét-el (Genesis 35:4, 14-15). Než tam šel, Jákob odstranil všechny cizí bůžky. Později Prorok Muhammad (NAMŽ) také odstranil všechny modly kolem Kaaby v Mekce.

3. Další sloup byl postaven Jákobem (NAMŽ) a jeho tchánem Lábanem (Genesis 31:45-49): **„Jákob vzal tedy kámen a vztyčil jej jako posvátný sloup. Svým bratřím řekl: ‚Nasbírejte kameny.‘ Vzali kameny, udělali val a na tom valu pojedli. Lában jej nazval Jegar-sahaduta *(to je Násep svědectví)* a Jákob jej nazval Gal-ed *(to je***

***Val-svědek)…* nebo Mispa *(to je Hlídka)*, neboť *Jákob* řekl: ‚Hospodin ať je na hlídce mezi mnou a tebou…‘“**

4. Jiftách a Amón spolu bojovali. **Jiftách přísahal Bohu na Mispě gileádské, že obětuje svou jedinou dceru, jestliže vyhraje.** Skutečně vyhrál a upálil tam svou dceru zaživa jakožto oběť Bohu (Soudců 11:29-39).

5. Čtyři sta tisíc mužů ozbrojených mečem z jedenácti kmenů Izraele přísahalo před Bohem na Mispě, že zničí Benjamínovce (Soudců 20 a 21).

6. Děti Izraele, pod vedením Samuela, přísahaly na Mispě, že zničí své modly, jestliže vyhrají proti Pelištejcům (1. Samuelova 7).

7. Celý národ Izraele se shromáždil na Mispě, když byl Samuel jmenován králem Izraele (1. Samuelova 10).

Nyní je zřejmé, že na světě není jiná Mispa než ta nejstarší v posvátném městě Mekce, kterou postavil Abraham se svým synem Izmaelem, jehož potomkem byl později prorok Muhammad (NAMŽ). Muslimové jsou ve skutečnosti následovníci všech proroků. Mohl bych ti vyprávět dále o muslimech, islámu a Muhammadovi (NAMŽ) v Bibli, ale proč bys to měl slyšet, když nehledáš pravdu?

K: Jsem si jistý svou vlastní vírou jako křesťan, ale také bych se chtěl dozvědět více o obou náboženstvích. Někdy se jako křesťan cítím zesměšňován, když čtu knihy psané muslimy.

M: Mělo to vliv na tvůj náboženský život?

K: Ano. Nechodím do kostela tak pravidelně jako dřív. Tajně čtu knihy psané muslimy. Požádal jsem několik muslimů, aby mi vysvětlili věci, které mi nebyly jasné, ale zatím mě to neuspokojilo. Hledám víru, na kterou se můžu spolehnout, která mi dá klid mysli, která je vědecky přijatelná a ve kterou nemusím věřit slepě.

M: Chápu tvé pocity. My však nesmíme nutit lidi, aby se stali muslimy. Chci si být jistý, než budu pokračovat, že máš opravdu zájem dovědět se pravdu.

K: Chceš říct, že můžu věřit, v co chci, a nikdo mě nemůže nutit věřit v něco jiného?

M: Ano, protože Korán říká, že není donucování v náboženství.

K: Proč tedy muslimové vyzývají ostatní lidi, aby přijali islám?

M: Stejně jako křesťané vyzývají židy, aby přijali Ježíše (NAMŽ) jako mesiáše, my muslimové vyzýváme křesťany, židy i veškeré lidstvo, aby přijali Muhammada (NAMŽ) jako pečeť proroků. Náš prorok Muhammad (NAMŽ) řekl: **„Předávejte mé poselství, i kdyby jen jedním veršem (posvátného Koránu).“**

Také Izajáš zmínil (Izajáš 21:13) **„výnos proti Arábii“**, což znamená odpovědnost arabských muslimů šířit islám. Izajáš toto řekl poté, co měl vidění o kočáru taženém osly a kočáru taženém velbloudy (Izajáš 21:7): **„Uvidí-li vozbu, koňská**

spřežení, jízdu na oslech, jízdu na velbloudech, ať sleduje pozorně, velmi pozorně.“

Ukázalo se, že jízda na oslech odkazuje k Ježíšovi (NAMŽ), který vstoupil do Jeruzaléma (Jan 12:14; Matouš 21:5). Koho pak představuje jízda na velbloudech? Nemohl to být nikdo jiný než Muhammad (NAMŽ), který přišel asi šest století po Ježíšovi (NAMŽ). Jestliže toto není přijato, znamená to, že se toto proroctví dosud nenaplnilo.

K: Tvé vysvětlení mě podnítilo k tomu, abych si Bibli znovu pečlivěji prostudoval. Chtěl bych s tebou hovořit častěji.

M: Ano, jestliže máš úspěch na tomto světě, neznamená to, že budeš mít úspěch na onom světě. Posmrtný život je mnohem lepší a trvalejší než tento život. Lidé jsou teď materialističtější a více sekularizovaní. Setkávejme se i nadále a hovořme o rozdílech upřímně a bez předsudků. Islám je založený na rozumu a neměl bys to jen tak přijmout. Dokonce i tvoje Bible říká: **„Všecko zkoumejte, dobrého se držte.“** (1. Tesalonickým 5:21)

K: Před chvílí jsi zmiňoval „jízdu na velbloudech“ z Izajáše a odvodil jsi, že to byl Muhammad. Je tedy prorokován v Bibli?

M: Jistě.

K: Ve Starém nebo Novém zákonu?

M: V obou. Ale nemůžeš ho v Bibli rozpoznat, pokud neuvěříš v jedinost Boha, dokud stále věříš v Trojici, Ježíšovo božství, Ježíšův božský původ a učením o prvotním hříchu a vykoupení. To vše si vymysleli lidé. Ježíš (NAMŽ) řekl, co prorokoval Izajáš, tedy že lidé budou uctívat Boha zbytečně a budou věřit doktrínám vymyšleným lidmi: **„… marně mě uctívají, neboť učí naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.“** (Matouš 15:9)

Bible Svatá

M: Jsi si jistý, že je Bible svatá?

K: Ano, jsem si tím naprosto jistý, protože je to Boží slovo.

M: Přečti si, co říká Lukáš o svém podání v 1:2-3.

K: „… jak nám je předali ti, kteří byli od počátku očitými svědky a služebníky slova, rozhodl jsem se také já, když jsem vše znovu důkladně prošel, že ti to v pravém sledu vypíši, vznešený Theofile…“

M: Jestliže Lukáš sám řekl, že není očitým svědkem a že vědomosti, které shromáždil, jsou od očitých svědků a ne slova vnuknutá Bohem, budeš stále přesvědčen o tom, že je Bible slovo Boží?

K: Možná jen tahle část není Boží slovo.

M: Historie ukázala, že Bible byla změněna. Revidovaný standardní překlad (The Revised Standard Version) (1952 a 1971), Nová americká standardní Bible (The New American Standard Bible) a Nový světový překlad (The New World Translation) odstranily určité verše, které se nacházejí v Bibli krále Jakuba (The King James Version). Reader's Digest redukoval Starý zákon o 50 % a Nový zákon asi o 25 %. Před časem křesťanští teologové chtěli v Bibli genderově specifický

jazyk nahradit genderově inkluzivním. Znamená „svatá“, že v Bibli nejsou chyby?

K: Ano, tak to je. Ale jaké chyby máš na mysli?

M: Řekněme, že jeden verš uvádí, že jistá osoba zemřela ve věku padesáti let a jiný verš uvádí, že tatáž osoba zemřela ve věku šedesáti let. Mohou být obě tvrzení pravdivá?

K: Ne, jen jedno může být správné nebo jsou obě chybná.

M: Jestliže svatá kniha obsahuje protichůdná tvrzení, považuješ ji stále za svatou?

K: Samozřejmě že ne, protože svaté písmo je zjevením od Boha. Proto je nemožné, aby v něm byly chyby nebo protichůdné verše

M: Pak tedy není svaté.

K: Správně. V takovém případě ztrácí svou svatost.

M: Je-li tomu tak, nemůžeš mu věřit na sto procent. Co by mohlo být příčinou takových chyb?

K: Mohla by to být chyba v záznamu nebo úmyslné změny provedené písaři, například vynechání nebo doplnění.

M: Jestliže jsou v Bibli protichůdné verše, považuješ ji stále za svatou?

K: Věřím, že Bible je svatá, protože žádné protichůdné verše nevidím.

M: Je v ní mnoho protichůdných veršů.

K: Ve Starém nebo Novém zákonu?

M: V obou. Tady jsou některé z nich:[5]

2. Samuelova 24:1

> **Hospodin znovu vzplanul proti Izraeli hněvem a podnítil Davida proti nim: „Jdi, sečti Izraele a Judu!“**

1. Paralipomenon 21:1

> **Proti Izraeli povstal satan a podnítil Davida, aby sečetl Izraele.**

Otázka: Je satan Davidův Hospodin? Bůh odpusť.

2. Samuelova 6:23

> **A Míkal, dcera Saulova, neměla děti až do dne své smrti.**

[5] Viz také Shabir Ali, 101 jasných rozporů v Bibli http://www.islamland.com/cze/books/view/101-jasnych-rozporu-v-bibli-1467380288

2. Samuelova 21:8

> **Král vzal dva syny Rispy, dcery Ajovy, jež porodila Saulovi, Armóna a Mefíbóšeta, a pět synů Saulovy dcery, Míkaliny *sestry*, které porodila Adríelovi, synu Barzilaje Mechólatského.**

Otázka: Měla Míkal děti nebo ne? Všimni si: Jméno Míkal v 2. knize Samuelově 21:8 je stále v Bibli krále Jakuba a v Novém světovém překladu Písem svatých používaném Svědky Jehovovy, ale v Nové americké standardní Bibli (1973) bylo změněno na Merab.[6]

2. Samuelova 8:4

> **David zajal jeho sedm set jezdců a dvacet tisíc pěšáků ...**

1. Paralipomenon 18:4

> **David zajal tisíc jeho *koní* k vozům a sedm tisíc jezdců a dvacet tisíc pěšáků...**

Otázka: Sedm set nebo sedm tisíc?

2. Samuelova 8:9-10

> **Když Toí, král Chamátu, uslyšel, že David porazil celé Hadad-ezerovo vojsko, poslal Toí svého syna Jórama ke králi Davidovi, aby mu popřál pokoje a dobrořečil mu za jeho boj a vítězství nad Hadad-ezerem, že jej porazil.**

[6] V českém ekumenickém překladu i v Bibli Kralické je doplněno slovo „sestra“. V překladu 21. století je je její jméno změněno na Merab. (Pozn. překl.)

Hadad-ezer vedl totiž s Toím války. *Jóram* s sebou přinesl stříbrné, zlaté a měděné předměty.

1. Paralipomenon 18:9-10

Když Toú, král Chamátu, uslyšel, že David porazil celé vojsko Hadad-ezera, krále Sóby, poslal svého syna Hadórama ke králi Davidovi, aby mu popřál pokoje a dobrořečil mu za jeho boj a vítězství nad Hadad-ezerem, že jej porazil; Hadad-ezer vedl totiž s Toúem války. *Hadóram přinesl* všelijaké předměty zlaté, stříbrné a měděné.

Otázka: Toí nebo Toú, Jóram nebo Hadóram?

2. Samuelova 10:18

Aramejci se však dali před Izraelem na útěk. David pobil *koně* od sedmi set aramejských vozů a čtyřicet tisíc jezdců. Zabil také Šóbaka, velitele vojska; ten na místě zemřel.

1. Paralipomenon 19:18

Aramejci se však dali před Izraelem na útěk. David pobil *koně* od sedmi tisíc aramejských vozů a čtyřicet tisíc pěšáků, usmrtil též Šófaka, velitele vojska.

Otázka: Sedm set vozů nebo sedm tisíc? Čtyřicet tisíc jezdců nebo pěšáků? Šóbak nebo Šófak?

2. Královská 8:26

Achazjášovi bylo dvaadvacet let, když začal kralovat...

2. Paralipomenon 22:2

> **Achazjášovi bylo dvaačtyřicet let, když začal kralovat...**

Otázka: Dvaadvacet nebo dvaačtyřicet let?

2. Královská 24:8

> **Jójakínovi bylo osmnáct let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce...**

2. Paralipomenon 36:9

> **Jójakínovi bylo osm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě tři měsíce a deset dní...**

Otázka: Osmnáct let nebo osm let? Tři měsíce nebo tři měsíce a deset dní?

2. Samuelova 23:8

> **Toto jsou jména Davidových bohatýrů: Jóšeb Bašebet Tachkemónský, vůdce osádky. Ten s rozkoší vrhal oštěp; naráz jich proklál osm set.**

1. Paralipomenon 11:11

> **Toto je výčet Davidových bohatýrů: Jášobeám, syn Chachmóního, vůdce osádek. Ten zamával kopím *a* naráz jich proklál na tři sta.**

Otázka: Tachkemónský nebo syn Chachmóního? Osm set nebo tři sta?

K: Nikdy jsem nic z toho neviděl. Je toho ještě víc?

M: Potřebuješ ještě slyšet další? Nestačí tyto příklady pro popření její svatosti? Podívej se na Genesis 6:3: **„Hospodin však řekl: ‚Můj duch se nebude člověkem věčně zaneprazdňovat. Vždyť je *jen* tělo. Ať je jeho dnů sto dvacet let.‘“**

Ale jak starý byl Noe, když zemřel? Víc než sto dvacet let. Podívej se na Genesis 9:29: **„Všech dnů Noeho bylo devět set padesát let, a umřel.“** Někteří křesťanští teologové tvrdí, že to neznamená, že maximální věk člověka bude sto dvacet let, ale že potopa světa přijde za sto dvacet let. Ani to však nesouhlasí, protože v době potopy by Noemu bylo šest set dvacet let (500 + 120). Bible však uvádí, že mu bylo šest set let. Přečti si Genesis 5:32: **„Když bylo Noemu pět set let, zplodil…“**; Genesis 7:6: **„Šest set let bylo Noemu, když nastala potopa, vody na zemi.“**

Podle křesťanství Bůh stvořil člověka k obrazu Svému: bílého, černého nebo jiné barvy pleti, mužského nebo ženského pohlaví? To je podle Genesis 1:26: **„I řekl Bůh: ‚Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby…‘“** To však odporuje Izajášovi 40:18, 25: **„Ke komu připodobníte Boha? Jakou podobu mu přisoudíte?… ‚Ke komu mě chcete připodobnit, aby *mi* byl roven?‘ praví Svatý.“** Viz také Žalmy 89:7: **„Vždyť kdo v oblacích se může Hospodinu rovnat? Kdo z Božích synů se podobá Hospodinu?“** a Jeremjáš 10:6,7: **„Nikdo není jako ty, Hospodine… a ze všech království není nikdo jako ty.“**

K: Ale tohle všechno je ve Starém zákonu.

M: Tak dobře, pojďme se podívat na Nový zákon.

Jan 5:37: **… Vy jste však nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste nespatřili jeho tvář.**

Jan 14:9: **… Kdo vidí mne, vidí Otce…**

Jan 5:31: **Svědčím-li já sám o sobě, mé svědectví není pravé.**

Jan 8:14: **Ježíš jim odpověděl: „I když vydávám svědectví sám sobě, moje svědectví je pravé…“**

To jsou jen některá rozpory v Novém zákonu. Najdeš jich více, budeme-li diskutovat o pravdivosti doktrín moderního křesťanství, jako je Trojice, božství Ježíše Krista, božský původ Ježíše, prvotní hřích a vykoupení, nehledě na biblická pojednání o mnohých prorocích, podle nichž se dopouštěli hanebností: uctívání falešných bohů a páchali incest, znásilnění a cizoložství.

K: Kde jsi tohle v Bibli našel?

M: O Noemovi (NAMŽ) se tam píše, že byl tak opilý, až se ocitl nahý před svými dospělými syny (Genesis 9:23-24): **„Ale Šém a Jefet vzali plášť, vložili si jej na ramena a jdouce pozpátku přikryli nahotu svého otce. Tvář měli odvrácenou, takže nahotu svého otce nespatřili. Když Noe procitl z opojení a zvěděl, co mu provedl jeho nejmladší syn.“**

Šalomoun (NAMŽ) byl obviněn z uctívání falešných bohů (1. Královská 11:9-10): **„Hospodin se na Šalomouna rozhněval… a výslovně mu zakázal chodit za jinými bohy. Ale on nedbal na to, co Hospodin přikázal.“**

Áron, prorok, který doprovázel svého bratra Mojžíše (NAMŽ) k Faraonovi, byl obviněn, že vyrobil zlaté tele pro Izraelity, aby

ho uctívali (Exodus 32:4): **„On je od nich vzal, připravil formu a odlil z toho sochu býčka. A oni řekli: ‚To je tvůj bůh, Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země.‘“**

Dočteš se o proroku Lotovi (NAMŽ) a jeho incestu s jeho dvěma dcerami (Genesis 19:36): **„Tak obě Lotovy dcery otěhotněly se svým otcem.“**

Dočteš se také o prorokovi, který byl ženatý se dvěma sestrami současně (Genesis 29:28): **„Jákob tak učinil a zůstal u ní po celý týden. Pak mu Lában dal za ženu svou dceru Ráchel.“**

Další prorok byl obviněn z cizoložství (2. Samuelova 11:4-5): **„David pak pro ni poslal posly. Ona k němu přišla a on s ní (manželkou Urijáše) spal; očistila se totiž od své nečistoty. Potom se vrátila do svého domu. Ta žena však otěhotněla a poslala Davidovi zprávu: ‚Jsem těhotná.‘“**

Ptám se: Jak mohl být David (NAMŽ) významným předkem[7] Ježíše (NAMŽ), pokud by byl osobou, která se dopustila cizoložství? Alláh odpusť. Bylo by to v rozporu s tím, co je uvedeno v Deuteronomiu 23:3: **„Do Hospodinova shromáždění nevstoupí míšenec[8]; ani jeho desáté pokolení nevstoupí do Hospodinova shromáždění.“**

Další nařčení je z incestu a znásilnění, kterého se měl dopustit Amnón, Davidův syn, na své sestře Támaře (2. Samuelova 13:14): **„On (Amnón) však na to nedal a neposlechl; zmocnil se jí (Támar), ponížil ji a spal s ní.“**

---

[7] Ježíš byl nazýván synem Davidovým, viz např. Matouš 15:22 či 20:30. (Pozn. překl.)

[8] Bible, překlad 21. století tento výraz překládá jako „bastard“. (Pozn. překl.)

Další mnohonásobné znásilnění, kterého se dopustil Abšalóm na Davidových konkubínách, je vylíčeno ve 2. Samuelově knize 16:22: **„Proto postavili Abšalómovi na střeše stan a Abšalóm před zraky celého Izraele vešel k ženinám svého otce.“**

Dalšího incestu se měli dopustit Juda a Támar (jeho snacha). **Juda na cestě do Timny, kde chtěl dát ostříhat své ovce, uviděl Támar. Myslel si, že je nevěstka, protože měla zakrytou tvář.** Genesis 38:18: **„Otázal se: ‚Co ti mám dát jako zástavu?‘ Odvětila: ‚Své pečetidlo se šňůrkou a hůl, kterou máš v ruce.‘ Dal jí *to* a vešel k ní. A ona s ním otěhotněla.“**

Ačkoli mají židé a muslimové často odlišný pohled, žádný muslim by se neodvážil napsat knihu a označit některého izraelitského proroka, jako byl Juda, David, Ježíš atd., za pachatele znásilnění, cizoložství, incestu nebo prostituce. Všichni prorokové byli posláni Alláhem pro vedení lidstva. Myslíš, že Bůh poslal pro vedení nesprávné lidi?

K: To si nemyslím. Ale ty snad nevěříš v Bibli?

M: Věříme ve všechna Boží písma, ale v jejich původní podobě. Bůh poslal každému národu proroka jako varovatele a některé z proroků poslal s písmem, jež mělo být vedením pouze pro ten určitý národ. „Suhuf“ přinesl Abraham, Tóru Mojžíš, Žalmy David a Evangelium Ježíš (NAMŽ). Žádné z těchto písem již není v původní podobě. Nakonec Alláh poslal Muhammada (NAMŽ) jako pečeť všech proroků s Koránem jako vedením pro veškeré lidstvo, pro všechna místa a všechny doby.

Ježíš sám řekl, že byl poslán jen k lidu Izraele (Matouš 15:24): **„… Jsem poslán jen ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.“** A dále (Matouš 1:21): **„Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“** Dokonce řekl, že nepřišel něco měnit, ale naplnit (Matouš 5:17-18): **„Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.“**

K: Ale v Markovi 16:15 Ježíš řekl: **„Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“**

M: To je v rozporu s výše zmíněnými citacemi z Matouše 15:24 a 1:21. Za druhé, Marek 16:9-20 je pozdějším dodatkem k Markovu evengeliu a nemá žádnou autenticitu, protože tento text v nejstarších rukopisech není, navíc některé stylistické prvky dokazují, že pochází od jiného autora. Proto byl tento text z mnohých Biblí vypuštěn. V nové americké standardní Bibli je tato část textu v závorce a je doplněna tímto komentářem: *„Všechny nejstarší rukopisy vynechávají verše 9 až 20.“* Nový světový překlad písem svatých používaný Svědky Jehovovými připouští, že některé staré rukopisy přidávají dlouhý závěr nebo krátký závěr po Markovi 16:8, ale že některé rukopisy tyto verše vynechávají. V revidovaném standardním překladu (The Revised Standard version) je uvedena tato poznámka: *„Některé z nejstarších autorit zakončují knihu na konci verše 8…“* To znamená, že vzkříšení podle popisu v Markovi 16:9 není pravdivé.

K: Ale Ježíš řekl v Matoušovi 28:19: **„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky...“**

M: „Všechny národy“ je třeba vysvětlovat jako dvanáct kmenů Izraele, jinak to odporuje Matoušovi 15:24 a Matoušovi 1:21. V Nové americké standardní Bibli a Novém světovém překladu písem svatých to není přeloženo jako „všechny národy“, ale jako „všechny tyto národy“, čímž je míněno dvanáct kmenů Izraele. Co si teď myslíš o Bibli?

K: Teď už si její posvátností nejsem úplně jistý.

M: Určitě se přesvědčíš o autenticitě islámu, až probereme naše rozdíly.

Učení o Trojici

M: Stále věříš v Trojici?

K: V prvním Janově listu (5:7-8) stojí: **„Nebo tři jsou, kteříž svědectví vydávají na nebi: Otec, Slovo a Duch Svatý, a ti tři jedno jsou. A tři jsou, kteříž svědectví vydávají na zemi: Duch a voda a krev, a ti tři jedno jsou.“**[9]

M: Toto znění je v Bibli krále Jakuba (The King James Version) autorizované v roce 1611 a bylo hlavním důkazem pro učení o Trojici. Ale v revidovaném standardním překladu (z roku 1952, 1971) a v mnohých dalších Biblích byla část **„Otec, Slovo a Duch Svatý, a ti tři jedno jsou“** vynechána, protože to byla okrajová poznámka, která pronikla do řeckého textu.

V prvním Janově listu (5:7-8) podle Nové americké standardní Bible stojí: **„A je to Duch, který svědectví vydává, protože Duch je pravda. Neboť tři jsou, kteří vydávají svědectví, Duch a voda, a krev, a ti tři jsou zajedno.“** Také v Novém světovém překladu písem svatých používaném Svědky Jehovovy najdeš toto znění: **„Neboť tři jsou, kteří vydávají svědectví: duch, voda a krev, a ti tři jsou zajedno.“** Pochopil bych, že nevíš, že tato důležitá část byla vypuštěna, ale nechápu, jak je možné, že to nevědí mnozí duchovní a kazatelé.

Trojice není biblická. Slovo „Trojice“ není dokonce ani v Bibli, ani v biblických slovnících. Ježíš o ní nikdy neučil, ani o ní

[9] Tento překlad je uveden podle Bible Kralické, který je shodný s citací uvedenou v anglickém originálu. Český ekumenický překlad zní: „Tři jsou, kteří vydávají svědectví – Duch, voda a krev – a ti tři jsou zajedno.“ (pozn. překl.)

nemluvil. V Bibli není žádný podklad ani důkaz, proč by měla být přijata.

K: Ale v Matoušovi 28:19 se stále uvádí: **„… křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého“.** Tato část ještě nebyla odstraněna. Není toto důkaz Trojice?

M: Ne. Jestliže tři lidé sedí a jedí spolu, znamená to, že tvoří jednu osobu? Ne. Formulace Trojice od Atanáše, egyptského jáhna z Alexandrie, byla přijata Nikajským koncilem v roce 325 n. l. (více než tři století po Ježíšovi). Není pochyb, že římské pohanství mělo vliv na tuto doktrínu o trojjediném bohu. Sabat se přesunul na neděli a 25. prosinec, kdy měl narozeniny jejich sluneční bůh Mithra, byl zaveden jako den Ježíšových narozenin, ačkoli Bible jasně předpověděla a zakázala zdobení vánočních stromků v Jeremjášovi 10:2-5: **„Toto praví Hospodin: ‚Neučte se cestě pronárodů a neděste se nebeských znamení, i když se jich dějí pronárody. To, čím se řídí národy, je *pouhý* přelud, dřevo poražené v lese, výrobek přitesaný řemeslnou rukou. Krášlí jej stříbrem a zlatem, hřebíky a kladivy upevňují, aby *to* nebylo vratké. Jsou jako strašák v okurkovém poli. Nemluví, musí se nosit, *sami* neudělají ani krok. Nebojte se jich, nemohou udělat nic zlého ani dobrého.‘“**

Protože se křesťanství velmi odklonilo od původního Ježíšova učení, Alláh poslal svého konečného proroka Muhammada (NAMŽ) jakožto obnovitele, aby odstranil lidmi provedené změny: římský juliánský kalendář byl zaveden jako křesťanský letopočet, vepřové bylo povoleno, obřízka byla zrušena Pavlem (Galatským 5:2): **„Slyšte, co vám já, Pavel, říkám: Dáváte-li se obřezat, Kristus vám nic neprospěje.“**

Korán varuje v súře 5:73: **„A jsou věru nevěřící ti, kdo prohlašují: „Bůh je třetí z trojice“ – zatímco není božstva kromě Boha jediného. A nepřestanou-li s tím, co říkají, věru se dotkne těch, kdož z nich jsou nevěřící, trest bolestný!“**

Ještě stále věříš v Trojici, o které Ježíš nikdy neučil?

K: Ale Bůh a Ježíš jsou jedno (Jan 14:11): **„Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně.“**

M: Přečti si Jana 17:21.

K: „… aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás…“

M: Tady je jasné, že Bůh a Ježíš jsou jedno a že učedníci jsou jedno v Ježíšovi a v Bohu. Jestliže je Ježíš Bůh, protože je v Bohu, proč tedy nejsou učedníci Bohem, když jsou jako Ježíš, který je v Bohu? Jestliže Bůh, Ježíš a Duch svatý tvoří jednu jednotku (Trojici), pak by spolu s učedníky měli tvořit patnáctičlennou jednotku Boha.

K: Ale Ježíš je Bůh podle Jana 14:9: **„Kdo vidí mne, vidí Otce.“**

M: Podívej se, co tomu předchází a co následuje (Jan 14:8): **„Filip mu řekl: ‚Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!‘“** (Jan 14:9): **„Ježíš mu odpověděl: ‚Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí**

mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: «Ukaž nám Otce?»‘“

Ježíš se zeptal Filipa, jak ukázat Boha učedníkům, což je nemožné. Měl bys uvěřit v Boha obdivováním Jeho stvoření: slunce, měsíce, všech tvorů i Ježíše, který byl stvořen Bohem. V Janovi 4:24 řekl: **„Bůh je Duch“** a v Janovi 5:37: **„Vy jste však nikdy neslyšeli jeho hlas ani jste nespatřili jeho tvář.“** Jak můžeš vidět ducha? Co viděli, byl Ježíš, ne Bůh. Pavel řekl v 1. listu Timoteovi (6:16): **„... jeho nikdo z lidí neviděl a nemůže uvidět.“** Takže co vidíš, není Bůh.

Korán říká v súře 6:103: **„Zraky lidí Ho nedosáhnou, leč On jich dosahuje; On bystrý je i dobře zpravený.“**

K: Je těžké zavrhnout něco, co nás učili již od dětství.

M: Z následujících otázek možná Trojici lépe pochopíš: Co je Duch svatý?

K: Duch svatý je Svatý duch a je to také Bůh. Učili nás, že Otec je Bůh, Syn je Bůh, Svatý duch je Bůh, ale Otec není Syn, Duch svatý není Otec a Syn není Duch svatý, tři bohové v jednom bohu.

M: Přečti si Matouše 1:18.

K: „Narození Ježíše Krista se událo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena Josefovi, ale dříve než se sešli, shledalo se, že počala z Ducha svatého.“

M: Srovnej to s Lukášem 1:26-27.

K: „Když byla Alžběta v šestém měsíci, byl anděl Gabriel poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené muži jménem Josef, z rodu Davidova; jméno té panny bylo Maria.“

M: V Ježíšově zázračném narození Matouš zmiňuje Ducha svatého a Lukáš zmiňuje **anděla** Gabriela. Kdo je tedy Duch svatý?

K: V tom případě je **Duch svatý anděl Gabriel**.

M: Pořád teď ještě věříš v Trojici?

K: Takže Bůh je Bůh a Duch svatý nebo Svatý duch je anděl Gabriel a Ježíš je…

M: Pomůžu ti: Ježíš je prorok, syn Mariin.

K: Jak můžeš vyřešit to, co my nazýváme Božím tajemstvím?

M: Používáme Korán jako kritérium, podle něhož opravujeme lidmi učiněné změny v dříve zjevených písmech. Jestli věříš v jediného Boha a v Ježíše (NAMŽ) jako proroka, proč nepostoupíš ještě o krok dál a nepřijmeš Muhammada (NAMŽ)

jako konečného proroka? Opakuj po mně „šahádu“ neboli vyznání víry, nejprve v angličtině a pak v arabštině.

K: Vyznávám, že není božstva, jež je hodno uctívání, vyjma Alláha, který nemá žádného společníka, a Muhammad je Jeho služebník a posel. *Ašhadu allá iláha illá Allah, Wahdahu, lá šaríka Lahu wa ašhadu anna Muhammadan abduhu wa rasúluhu.* Ale co moji předci? Chtěl bych s nimi zůstat. Všichni byli křesťané.

M: Abraham opustil své rodiče i předky, když mu byla zjevena pravda (islám). Každý je odpovědný sám za sebe. Možná se pravda k tvým předkům nedostala tak jasně jako k tobě. Korán říká v súře 17:15: **„Kdo po cestě správné se ubírá, sám pro sebe tak činí, však kdo bloudí, ten jen proti sobě tak činí. A žádná duše nákladem obtěžkaná neponese břímě jiného a nepotrestali jsme nikoho dříve, než byl námi vyslán posel (aby varoval).“** K tobě se pravda dostala a dál je to jen na tobě.

K: Mohu přijmout zároveň islám i křesťanství?

M: Není žádného donucování v náboženství. Můžeš dělat, co chceš. Ale jestli budeš spojovat obě víry, znamená to, že ses neodevzdal Alláhovi. Zůstaneš nevěřícím, jak Alláh praví v súře 4:150-152: **„Ti, kdož nevěří v Boha a posly Jeho a chtějí oddělit Boha od poslů Jeho, říkají: ‚Věříme v jednu část a v jinou nevěříme,‘ a chtěli by se ubírat cestou mezi tím. A takoví jsou vpravdě nevěřící! A pro nevěřící jsme připravili trest ponižující. Těm však, kdož věří v Boha a posly Jeho a nedělají mezi nimi rozdíl žádný, těm dáme odměny jejich –**

a Bůh je odpouštějící, slitovný.“ Možná se mnou budeš souhlasit, až si promluvíme o dalších věcech.

K: Měli bychom pronášet vyznání víry („šahádu“), ještě než budeme plně oddaní?

M: Jakmile dosáhneš dospělosti a jsi rozumově způsobilý, jsi oddaný, ať proneseš „šahádu“ nebo ne. Alláh stvořil tento svět za určitým účelem. Obdařil tě schopnostmi, abys byl dokázal rozlišit mezi správným a špatným. Vyslal mnoho proroků jako varovatele. Byli jsme stvořeni, abychom Ho uctívali a abychom na tomto světě vzájemně soutěžili v konání dobrých skutků.

Súra 3:191: **„… Pane náš, Tys věru nestvořil toto vše pro nic za nic – Sláva Tobě!“**

Súra 90:8-10: **„Což dvě oči jsme mu nedali a jazyk a rty a na dvě stezky [stezka dobra a zla] jsme jej neuvedli?“**

Súra 51:56: **„A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali.“**

Súra 18:7: **„To, co na zemi jest, učinili jsme okrasou její, abychom vyzkoušeli, kdo z nich v konání svém je nejlepší.“**

Učení o božské podstatě Ježíše Krista

M: Je Ježíš Bůh?

K: Ano. V evangeliu podle Jana 1:1 se praví: **„Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.“**

M: Shodli jsme se na tom, že svaté písmo by nemělo obsahovat protimluvy. Máme-li dva protikladné verše, může být pravdivý jen jeden nebo oba nepravdivé, protože oba správné být nemohou. Podle Jana 1:1 je Ježíš Bůh. Kolik je tedy potom bohů? Minimálně dva.

To je v rozporu s mnohými pasážemi v Bibli – Deuteronomium 4:39: **„... že Hospodin je Bůh nahoře na nebesích i dole na zemi; *žádný* jiný není.“**; Deuteronomium 6:4: **„Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný.“**; Izajáš 43:10-11: **„... Tak *mě* poznáte a uvěříte mi a pochopíte, že to jsem já. Přede mnou nebyl vytvořen Bůh a nebude ani po mně. Já, já jsem Hospodin, kromě mne žádný spasitel není.“;** Izajáš 44:6: **„Toto praví Hospodin...: ‚Já jsem první i poslední, kromě mne žádného Boha není.‘“**; Izajáš 45:18: **„Toto praví Hospodin, stvořitel nebe, onen Bůh, jenž vytvořil zemi, jenž ji učinil, ten, jenž ji upevnil *na pilířích*; nestvořil ji, aby byla pustá, vytvořil ji k obývání: ‚Já jsem Hospodin a jiného už není.‘“**

Z Izajáše 45:18 můžeme učinit závěr, že jedině Bůh byl Stvořitelem a že nikdo jiný, dokonce ani Ježíš, se na stvoření nepodílel.

Měl by sis také přečíst Deuteronomium 4:35, Exodus 8:10, 2. Samuelovu 7:22, 1. Královskou 8:23, 1. Paralipomenon 17:20, Žalmy 86:8, 89:6 a 113:5, Ozeáše 13:4 a Zacharjáše 14:9.

K: Ale to je všechno ze Starého zákona. Najdou se stejná prohlášení i v Novém zákonu?[10]

[10] Viz také kapitola „Je Starý zákon svatým písmem křesťanů i židů?“ z knihy Šaría v islámu, křesťanství a judaismu (Ahmed Al-Amir, www.islamland.com).

M: Jistě. Přečti si Marka 12:29, kde je zaznamenáno, že sám Ježíš řekl: **„Ježíš odpověděl: ‚První je toto: «Slyš, Izraeli, Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán…»‘“** 1. Korintským 8:4: **„… víme, že modly ani bohové tohoto světa nic nejsou a že jest jen jeden Bůh.“**; 1. Timoteovi 2:5: **„Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš.“** Všimni si výrazu: **„člověk Kristus Ježíš“**. Teď můžeš buď říct, že Jan 1:1 je správný a všechny tyto ostatní verše nesprávné, anebo obráceně.

K: Jak může někdo něco takového rozhodnout?

M: Pojďme se na to podívat z koránského hlediska, které odpovídá tomu, co sám Ježíš říkal v Bibli. Ježíš je v Koránu několikrát označen za **„Slovo Alláhovo“**. V súře 3:39: **„A zavolali na něj [Zacharjáše] andělé, zatímco stál a modlil se ve svatyni: ‚Bůh ti oznamuje zvěst radostnou o narození Jana [Křtitele], jenž potvrdí pravdivost slova Božího [‚Budiž!‘ a on byl, tj. Ježíš, syn Mariin] a bude pánem, bude zdrženlivý, bude prorokem a jedním z bezúhonných.‘“**

V súře 3:45: **„A hle, pravili andělé: ‚Marie, Bůh ti oznamuje zvěst radostnou o Slovu [‚Budiž!‘ a on byl, tj. Ježíš, syn Mariin], jež od Něho přichází, jehož jméno je Mesiáš, Ježíš syn Mariin, a bude blahoslavený na tomto i onom světě a též jedním z těch, kdož k Bohu budou přiblíženi.‘“**

V obou verších je Ježíš nazýván **„Slovem Alláhovým“**, což znamená příkazem od Alláha [‚Budiž!‘ a on byl, tj. Ježíš, syn Mariin] v souladu s 1. Korintským 3:23: **„Vy však jste**

Kristovi a Kristus je Boží.“ V Janovi 1:1 by mělo být napsáno: **„… a to Slovo bylo Boží“**. Chyby se mohl dopustit autor Janova evangelia, úmyslně či nikoli.

K: Proč je Ježíš nazýván „Slovem Božím“ v obou knihách?

M: Stvoření Ježíše v Mariině lůně bylo bez spermatu, protože to byl výsledek Alláhova rozkazu: **„Staniž se!“**, jak je uvedeno v súře 3:47: **„Pravila [Marie]: ‚Pane můj, jak bych mohla mít syna, když se mne smrtelník žádný dosud nedotkl?‘ Pravil: ‚Takto Bůh tvoří to, co chce; když o věci nějaké rozhodne, řekne toliko «Staniž se!» a stane se.‘“**

K: Ježíš je Bůh, protože je naplněn Duchem svatým.

M: Ale jsou další lidé, kteří byli naplněni Duchem svatým? Mají také božskou podstatu? Podívej se na Skutky apoštolů 11:24: **„Byl to muž dobrý [Barnabáš], plný Ducha svatého a víry; a tak bylo mnoho lidí přivedeno k Pánu.“**; a na Skutky apoštolů 5:32: **„My jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“** Měl by sis také přečíst Skutky apoštolů 6:5, 2. list Petrův 1:21, 2. Timoteovi 1:14, 1. Korintským 2:16 a Lukáše 1:41.

K: Ale Ježíš byl naplněn Duchem svatým již v matčině lůně.

M: Ale totéž platí pro Jana Křtitele, neboť v Lukášovi 1:13-15 čteme: **„Anděl mu řekl: ‚Neboj se, Zachariáši, neboť tvá**

prosba byla vyslyšena; tvá manželka Alžběta ti porodí syna a dáš mu jméno Jan… Bude veliký před Pánem, víno a opojný nápoj nebude pít, už od mateřského klína bude naplněn Duchem svatým.‘“

K: Ale Ježíš konal zázraky. Nakrmil pět tisíc lidí jenom pěti bochníky chleba a dvěma rybami.

M: Totéž vykonal Elíša i Eliáš. Elíša nakrmil sto lidí dvaceti bochníky ječného chleba a několika kukuřičnými klasy. Ve 2. Královské 4:44 je k tomu tato zmínka: **„Předložil jim *to* a oni jedli a *ještě* zůstalo podle Hospodinova slova.“** Elíša způsobil rozmnožení oleje pro jednu vdovu a řekl jí (2. Královská 4:7): **„Jdi prodat olej a vyrovnej svůj dluh. Potom budeš se svými syny žít z toho, co zbude.“** Také se podívej na 1. Královskou 17:16: **„Mouka ve džbánu neubývala a olej v láhvi nedocházel podle slova Hospodinova, které ohlásil skrze Elijáše.“** Také v 1. Královské 17:6: **„A havrani mu [Elijášovi] přinášeli chléb i maso ráno a chléb i maso večer a z potoka pil.“**

K: Ale Ježíš uměl léčit malomocenství.

M: To uměl i Elíša, který řekl malomocnému Naamánovi, aby se omyl v řece Jordánu, jak se o tom vypráví ve 2. Královské 5:14: **„On [Naamán] tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího [Elíšy]. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist.“**

K: Ale Ježíš vyléčil slepého a vrátil mu zrak.

M: To uměl i Elíša – 2. Královská 6:17: **„Potom se Elíša modlil: ‚Hospodine, otevři mu prosím oči, aby viděl!‘ Tu Hospodin otevřel mládenci oči a on uviděl…“**, 2. Královská 6:20: **„Sotva vstoupili do Samaří, Elíša řekl: ‚Hospodine, otevři jim oči, ať vidí.‘ Hospodin jim otevřel oči a spatřili, že jsou uprostřed Samaří.“** O Elíšovi se také vypráví, že slepotu přivodil (2. Královská 6:18): **„Když se k němu *Aramejci* začali stahovat, modlil se Elíša k Hospodinu: ‚Raň tento pronárod zaslepeností!‘ I ranil je zaslepeností podle Elíšova slova.“**

K: Ježíš uměl oživit mrtvé.

M: Srovnej to s Elijášem (1. Královská 17:22): **„Hospodin Elijášův hlas vyslyšel, do dítěte se navrátil život a ožilo.“** Takový zázrak byl také připisován Elíšovi (2. Královská 4:34): **„Pak se zdvihl [Elíša], položil se na dítě, vložil svá ústa na jeho ústa, své oči na jeho oči a své dlaně na jeho dlaně; byl nad ním skloněn, dokud se tělo dítěte nezahřálo.“** Dokonce i dotek Elíšových kostí (jak tvrdí Bible) dokázal oživit mrtvého (2. Královská 13:21): **„Když *Izraelci* pohřbívali jednoho muže, spatřili *takovou* hordu. I hodili toho muže do hrobu Elíšova. Jakmile muž přišel do styku s Elíšovými kostmi, ožil a postavil se na nohy.“**

K: Ale Ježíš chodil po vodě.

M: Mojžíš vztáhl své paže nad moře (Exodus 14:22): **„Izraelci šli prostředkem moře po suchu. Vody jim byly hradbou zprava i zleva.“**

K: Ale Ježíš uměl vyhnat ďábly.

M: Sám Ježíš připustil, že to dokáží i jiní lidé (Matouš 12:27 a Lukáš 11:19): **„Jestliže já vyháním démony ve jménu Belzebula, ve jménu koho je vyhánějí vaši žáci? Proto oni budou vašimi soudci.“** Také učedníci uměli vyhánět ďábly, jak pravil Ježíš podle Matouše 7:22: **„Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘“**

Dokonce i falešní proroci mohou dělat zázraky, jak to předpověděl sám Ježíš (Matouš 24:24): **„Neboť vyvstanou lžimesiášové a lžiproroci a budou předvádět veliká znamení a zázraky, že by svedli i vyvolené, kdyby to bylo možné.“**

K: Ale Eliáš a Elíša konali zázraky tím, že se modlili k Hospodinovi.

M: Ježíš také konal zázraky z milosti Boží, jak sám řekl podle Jana 5:30: **„Sám od sebe nemohu dělat nic...“** a Lukáše 11:20: **„Jestliže však vyháním démony prstem Božím, pak už vás zastihlo Boží království.“**

Všechny zázraky konané Ježíšem konali i dřívější proroci, učedníci a dokonce i nevěřící. Na druhé straně Ježíš nemohl

vykonat žádný velký čin, pokud tam byla nevíra (Marek 6:5-6): **„A nemohl tam učinit žádný mocný čin, jen na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A podivil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil.“**

K: Ale Ježíš vstal z mrtvých tři dny po své smrti.

M: O jeho ukřižování budeme mluvit později, protože kolem něj jsou mnohé nesrovnalosti. Prozatím řeknu jen to, že tohle pochází od Pavla, který nikdy živého Ježíše neviděl (2. Timoteovi 2:8): **„Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium.“**

Verše o vzkříšení v Markovi 16:9-20 byly z mnohých Biblí odstraněny. Pokud nebyly odstraněny, jsou psány malým písmem nebo v závorkách a s vysvětlením. Podívej se například na Revidovaný standardní překlad, Novou americkou standardní Bibli a Nový světový překlad písem svatých svědků Jehovových. Položím ti teď jednu otázku: Tvrdil někdy Ježíš, že je Bůh, nebo říkal: **„Tady jsem já, váš Bůh, uctívejte mě“?**

K: **Ne**, ale je Bůh i člověk.

M: Ale tvrdil to o sobě někdy?

K: **Ne.**

M: Ano, řekl, co prorokoval Izajáš, že lidé budou marně uctívat Boha a budou věřit učením, která nepocházejí od Boha, ale od

lidí (Matouš 15:9): **„Marně mě uctívají, neboť učí naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.“**

Všechna učení moderního křesťanství jsou vytvořena lidmi: Trojice, božský původ Ježíše, božství Ježíše Krista a učení o prvotním hříchu a vykoupení. Z Ježíšových vlastních výroků zaznamenaných v Novém zákonu je zřejmé, že nikdy netvrdil, že by měl božskou podstatu nebo že by byl totožný s Bohem: **„sám od sebe nečiním nic“** (Jan 8:28); **„Otec je větší než já“** (Jan 14:28); **„Hospodin, Bůh náš, jest jediný pán“** (Marek 12:29); **„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“** (Marek 15:34); **„Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“** (Lukáš 23:46) a **„O onom dni či hodině neví nikdo, ani andělé v nebi, ani Syn, jenom Otec.“** (Marek 13:32). Ježíš byl nazýván prorokem, učitelem od Boha, Jeho služebníkem, Mesiášem a později se to vystupňovalo na Božího syna a pak až na samotného Boha.

Použijme teď rozum: jak by mohla smrtelnice porodit Boha? Ježíš spal, avšak Bůh nikdy nespí (Žalmy 121:4): **„Ano, nedříme a nespí ten, jenž chrání Izraele.“** Bůh by měl být mocný. Ale jak na něho mohli lidé plivat a ukřižovat ho, jak tvrdí Bible? Jak by mohl být Ježíš Bůh, když uctíval Boha jako kterýkoli jiný smrtelník? Lukáš 5:16: **„On však odcházíval na pustá místa a tam se modlil.“**

Ježíše po čtyřicet dní pokoušel Satan (Lukáš 4:1-13), ale v Listu Jakubově 1:13 se praví: **„… Bůh nemůže být pokoušen ke zlému…“** Jak by tedy mohl být Ježíš Bohem? Můžeme uvádět další a další logická vysvětlení.

K: Ano, já sám tomu nerozumím, ale musíme to tak přijímat.

M: Neodporuje tento přístup samotné Bibli, ve které se uvádí, že je třeba vše zkoumat? 1. Tesalonickým 5:21: **„Všecko zkoumejte, dobrého se držte.“**?

K: Je to opravdu matoucí.

M: Ale v 1. Korintským 14:33 se říká: **„Bůh není Bohem zmatku, nýbrž Bohem pokoje.“** Zmatek působí učení vytvořená lidmi.

Učení o božském původu Ježíše

M: Je Ježíš Syn Boží?

K: Ano. Přečti si Matouše 3:17, když Jan pokřtil Ježíše: **„A z nebe promluvil hlas: ‚Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil.‘“**

M: Neměl bys slovo „syn“ brát doslovně, protože Bible označuje za syny a děti Boží také mnohé proroky a další lidi. Přečti si Exodus 4:22.

K: „Potom faraónovi řekneš [Mojžíši]: Toto praví Hospodin: ‚Izrael je můj prvorozený syn.‘“

M: Zde je Jákob (Izrael) Jeho prvorozeným synem. Přečti si 2. Samuelovu 7:13-14 nebo 1. Paralipomenon 22:10.

K: „Ten [Šalomoun] vybuduje dům pro mé jméno a já upevním jeho královský trůn navěky. Já mu budu Otcem a on mi bude synem…“

M: Bude to matoucí, až si přečteš Jeremjáše 31:9: **„Budu Izraeli otcem, Efrajim bude můj prvorozený.“** V Exodu 4:22 byl přitom prvorozeným nazván Izrael. Kdo je tedy tím pravým prvorozeným: Izrael, nebo Efrajim? Dokonce i obyčejní lidé mohou být Božími dětmi. Přečti si Deuteronomium 14:1.

K: „Jste synové Hospodina, svého Boha.“

M: Obyčejní lidé mohou být také nazváni prvorozenými. Přečti si Římanům 8:29.

K: „Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími.“

M: Jestliže všichni jsou prvorození, tak co je potom Ježíš?

K: Je to jediný zplozený syn Boží.

M: Dlouho před Ježíšovým narozením řekl Bůh Davidovi (Žalmy 2:7): **„Přednesu Hospodinovo rozhodnutí. On mi [Davidovi] řekl: ‚Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil.‘“** Takže David je také zplozený syn Boží. Význam výrazu „syn Boží“ není doslovný, ale metaforický. Může to být kdokoli, kdo je drahý Bohu. Ježíš také řekl, že Bůh není jen jeho Otcem, ale také vaším Otcem (Matouš 5:45, 48).

K: „Abyste byli syny nebeského Otce“ a **„Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“**

M: V mnoha biblických pasážích uvidíš, že výraz „syn Boží“ znamená náklonnost a přiblížení se k Bohu, a nevztahuje se výhradně na Ježíše. Najdeš syny i dcery Boží (2. Korintským

6:18): **„A ‚budu vám Otcem a vy budete mými syny a dcerami, praví Hospodin zástupů.‘“** Vzhledem k těmto i dalším pasážím v Bibli není důvod, proč by měl být Ježíš považován za syna Božího v doslovném či výlučném významu.

K: Ale nemá žádného otce. Proto je syn Boží.

M: Pak musíš považovat za syna Božího také Adama, protože neměl žádného otce ani matku. V Lukášovi 3:38 se praví: **„Enóš, Šét a Adam, který byl od Boha.“**[11] Přečti si Židům 7:3.

K: „Je bez otce, bez matky, bez předků, jeho dny nemají počátek a jeho život je bez konce. A tak podoben Synu Božímu zůstává knězem navždy.“

M: Kdo je to? Odpověď je v Židům 7:1: **„Tento Melchisedech, král Sálemu a kněz nejvyššího Boha, vyšel vstříc Abrahamovi…“** Je mnohem jedinečnější než Ježíš nebo Adam. Proč není považován za syna Božího nebo za samotného Boha?

K: Jak tedy říkáš Ježíšovi?

M: Muslimové ho nazývají Ježíšem, synem Mariiným.

[11] „syna Enoše, syna Setova, syna Adamova, syna Božího.“ Bible, překlad 21. století. (Pozn. překl.)

K: To nebude nikdo popírat.

M: Ano, je to prosté a nikdo to nemůže popřít. Ježíš sám sebe nazýval „synem člověka“ a odmítal být nazýván synem Božím. Přečti si Lukáše 4:41.

K: „Z mnohých vycházeli i démoni a křičeli: ‚Ty jsi Boží Syn!‘ Hrozil jim a nedovoloval jim mluvit, protože věděli, že je Mesiáš.“

M: Z toho je jasné, že odmítal být nazýván synem Božím. Toto označení odmítl také v Lukášovi 9:20-21 a řekl svým učedníkům, aby ho tak nenazývali.

K: „Řekl [Ježíš] jim: ‚A za koho mne pokládáte vy?‘ Petr mu odpověděl: ‚Za Božího Mesiáše.‘ On jim však důrazně přikázal, aby to nikomu neříkali.“

M: Ježíše, který byl očekávaný Mesiáš a prorok, lidé postupně z učitele posunuli do postavení syna Božího a nakonec samotného Boha. Přečti si Jana 3:2: **„Ten přišel k Ježíšovi v noci a řekl mu: ‚Mistře, víme, že jsi učitel, který přišel od Boha... ‘“**; Jan 6:14: **„Když lidé viděli znamení, které Ježíš učinil, říkali: ‚Opravdu je to ten Prorok, který má přijít na svět!‘“** Ježíš je nazýván prorokem také v Janovi 7:40, Matoušovi 21:11 a Lukášovi 7:16 a 24:19. Ve Skutcích apoštolů 9:20 čteme: **„A hned začal [Pavel] v synagógách kázat, že Ježíš je Syn Boží.“** (Mimo jiné z toho můžeme odvodit, že první křesťané ještě používali synagogy, ale později, když se křesťanství odklonilo od původního Ježíšova

učení, byly zakládány kostely. Pavel, Barnabáš a pohané byli ze synagog vykázáni, protože byli obviněni z rouhání a znesvěcování, viz Skutky apoštolů 13:50, 17:18 a 21:28.). V Lukášovi 2:11 se říká: **„Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově.“**; a v Janovi 1:1: **„Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh.“**

Byl Ježíš ukřižován?

M: Korán v súře 4:157 říká, že Ježíš nebyl ukřižován: **„A za slova jejich [židů]: ‚Věru jsme zabili Mesiáše Ježíše, syna Mariina, posla Božího!‘ Však nikoliv, oni [židé] jej nezabili ani neukřižovali…“** Ještě věříš, že zemřel na kříži?

K: Ano, zemřel a pak byl vzkříšen.

M: Všichni se shodneme, že nikdo nebyl očitým svědkem vzkříšení. Zjistili, že hrobka, ve které se domnívali, že Ježíš leží, je prázdná a usoudili, že byl vzkříšen, protože učedníci a další svědci ho viděli živého po údajném ukřižování. Nemohlo by tedy být možné, jak tvrdí Korán, že nezemřel na kříži?

K: Kde je důkaz?

M: Podívejme se na biblické pasáže, které podporují tento závěr. Dáváš větší váhu tomu, co řekl Ježíš, nebo tomu, co si povídali učedníci, apoštolové a další svědci?

K: Samozřejmě tomu, co řekl sám Ježíš.

M: Je to tak také v souladu s tím, co řekl Ježíš (Matouš 10:24): **„Žák není nad učitele ani sluha nad svého pána.“**

K: Ale Ježíš sám řekl, že vstane z mrtvých (Lukáš 24:46): **„Řekl jim: ‚Tak je psáno: Kristus bude trpět a třetího dne vstane z mrtvých…‘“**

M: Utrpení je v Bibli často nadsazené a označované za „umírání“, jak řekl Pavel v 1. Korintským 15:31: **„Den ze dne hledím smrti do tváře (tj. denně trpím) – ujišťuji vás o tom, bratří, při všem, co pro mne znamenáte, v Kristu Ježíši, našem Pánu!“** Zde jsou některé důkazy:

1. Na kříži Ježíš naléhavě prosil Boha o pomoc (Matouš 27:46): **„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“** V Lukášovi 22:42 je toto podání: **„Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“** (Tento kalich je kalich smrti.)

2. Ježíšova modlitba, aby nezemřel na kříži, byla Bohem vyslyšena podle Lukáše, autora listu Židům i Jakuba. Jak tedy mohl zemřít na kříži? Lukáš 22:43: **„Tu se mu zjevil anděl z nebe a dodával mu síly.“** To znamená, že ho anděl ujistil, že ho Bůh nenechá bez pomoci (Židům 5:7): **„Ježíš za svého pozemského života přinesl s bolestným voláním a slzami oběť modliteb a úpěnlivých proseb Bohu, který ho mohl zachránit před smrtí; a Bůh ho pro jeho pokoru slyšel.“** Ježíšovy modlitby byly vyslyšeny, což znamená, že je Bůh přijal a splnil (List Jakubův 5:16): **„… Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.“** Ježíš sám řekl v Matoušovi 7:7-10: **„Proste, a bude vám dáno; hledejte, a naleznete; tlučte, a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno. Což by někdo z vás dal svému synu kámen, když ho prosí o chléb? Nebo by mu dal hada, když ho poprosí o rybu?“** Pokud byly všechny

Ježíšovy modlitby Bohem vyslyšeny, včetně modlitby, aby nezemřel na kříži, jak by mohl přesto na kříži zemřít?

3. Římští vojáci mu nezlomili nohy (Jan 19:32-33): **„Přišli tedy vojáci a zlámali kosti prvnímu i druhému, kteří byli ukřižováni s ním. Když přišli k Ježíšovi a viděli, že je již mrtev, kosti mu nelámali.“** Můžeš se spolehnout na tvrzení těchto vojáků, že byl Ježíš mrtvý, nebo ho chtěli zachránit, protože byli přesvědčeni, že je skutečně nevinný? (My muslimové však věříme, že Ježíš vůbec ukřižován nebyl.)

Kdyby Ježíš zemřel na kříži, jeho krev by se srazila a žádná by mu z těla těla netekla, když ho bodli do boku. Ale Evangelium uvádí, že vytekla krev a voda (Jan 19:34): **„Ale jeden z vojáků mu probodl kopím bok; a ihned vyšla krev a voda.“**

4. Když Farizejové požádali Ježíše, aby jim dal důkaz pravdivosti svého poselství, odpověděl (Matouš 12:40): **„Jako byl Jonáš v břiše mořské obludy tři dny a tři noci, tak bude Syn člověka tři dny a tři noci v srdci země.“** Nevšímej si časového údaje, který také nebyl tři dny a tři noci, ale jeden den (sobota, pouze ve dne) a dvě noci (páteční noc a sobotní noc). Byl Jonáš v břiše velryby naživu?

K: Ano.

M: Byl Jonáš stále naživu, když byl z břicha velryby opět vyvržen?

K: Ano.

M: Tak byl Ježíš stále naživu, jak prorokoval.

5. Ježíš sám řekl, že nezemřel na kříži. V neděli brzy ráno šla Marie Magdalská ke hrobce, která byla prázdná. Viděla tam stát někoho, kdo vypadal jako zahradník. Když spolu promluvili, uvědomila si, že je to Ježíš a chtěla se ho dotknout. Ježíš řekl v podání Jana 20:17: **„Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci...“ „Nedotýkej se mne“** možná proto, že by ho čerstvá rána bolela. **„Dosud jsem nevystoupil k Otci“** znamená, že byl stále naživu, protože když někdo zemře, vrací se ke Stvořiteli. (My muslimové však věříme, že Ježíš vůbec ukřižován nebyl.)

6. Po údajném ukřižování si učedníci mysleli, že to není ten samý Ježíš tělem, ale duchem, protože vzkříšená těla jsou „duchem“.

K: Moment. Jak si můžeš být jistý, že vzkříšená těla jsou „duchem“?

M: To řekl sám Ježíš v Bibli: že jsou rovni andělům.

K: Kde to říká?

M: V Lukášovi 20:34-36: **„Ježíš jim řekl: ‚Lidé přítomného věku se žení a vdávají. Avšak ti, kteří byli hodni dosáhnout budoucího věku a vzkříšení z mrtvých, nežení se ani nevdávají. Vždyť už nemohou zemřít, neboť jsou rovni andělům a jsou syny Božími, poněvadž jsou účastni vzkříšení.‘“** Pak je Ježíš přesvědčil, že je tou samou osobou, když jim dovolil, aby se dotkli jeho rukou a nohou. Protože mu stále nevěřili, požádal o jídlo, aby

jim ukázal, že stále jí jako jakýkoli živý člověk. Přečti si Lukáše 24:36-43: **„Když o tom mluvili, stál tu on sám uprostřed nich. Zděsili se a byli plni strachu, poněvadž se domnívali, že vidí ducha. Řekl jim: ‚Proč jste tak zmateni a proč vám takové věci přicházejí na mysl? Podívejte se na mé ruce a nohy: vždyť jsem to já. Dotkněte se mne a přesvědčte se: duch přece nemá maso a kosti, jako to vidíte na mně.‘ To řekl a ukázal jim ruce a nohy. Když tomu pro samou radost nemohli uvěřit a jen se divili, řekl jim: ‚Máte tu něco k jídlu?‘ Podali mu kus pečené ryby. Vzal si a pojedl před nimi.“**

7. Jestli stále věříš, že zemřel na kříži, tak to byl podle následujících pasáží falešný prorok prokletý Bohem (Deuteronomium 13:6): **„Avšak takový prorok nebo ten, kdo hádá ze snů, bude usmrcen…“**; Deuteronomium 21:22-23: „Bude-li nad někým pro hřích vynesen rozsudek smrti, bude-li usmrcen a ty jej pověsíš na kůl, nenecháš jeho mrtvolu na kůlu přes noc, ale bezpodmínečně ho pohřbíš týž den, protože ten, kdo byl pověšen, je zlořečený Bohem. Neposkvrníš svou zemi, kterou ti dává do dědictví Hospodin, tvůj Bůh.“

Věřit v jeho smrt na kříži znamená znevažovat jeho proroctví. Židé tvrdili, že Ježíše zabili na kříži, aby ho ukázali jako falešného proroka. Křesťané věří v jeho ukřižování, protože je to nutné z hlediska jejich učení o vykoupení z hříchu, ale tím pádem musí zároveň přijmout Ježíšovo zlořečení. Toto křesťanské přesvědčení je v rozporu s tím, co Bible říká v Ozeášovi 6:6: **„Chci milosrdenství, ne oběť, poznání Boha je nad zápaly.“** Je to také v rozporu s Ježíšovým vlastním učením podle Matouše 9:13: **„Jděte a učte se, co to je: ‚Milosrdenství chci, a ne oběť…‘“** A v Matoušovi 12:7 Ježíš znovu říká: **„Kdybyste věděli, co znamená**

‚milosrdenství chci, a ne oběť', neodsuzovali byste nevinné."

K: Proč tedy lidé věří ve vzkříšení?

M: O vzkříšení učil Pavel (Skutky apoštolů 17:18): **„...Jedni [Židé] se ptali: ‚Co nám to chce ten nedovzdělanec vykládat?' Druzí říkali: ‚Zdá se, že nás chce získat pro cizí božstva.' Tak soudili, protože Pavel kázal o Ježíšovi a o zmrtvýchvstání."** Pavel, který nikdy Ježíše neviděl, také přiznal, že vzkříšení je jeho evangelium (2. Timoteovi 2:8): **„Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium."** Byl také první, kdo Ježíše prohlásil za Syna Božího (Skutky apoštolů 9:20): **„A hned začal [Pavel] v synagógách kázat, že Ježíš je Syn Boží."** Takže křesťanství není Ježíšovo učení, ale Pavlovo.

K: Ale Marek 16:19 uvádí, že Ježíš byl vzat do nebe a usedl po pravici Boha: **„Když jim to Pán řekl, byl vzat vzhůru do nebe a usedl po pravici Boží."**

M: Jak jsem ti už říkal, Marek 16:9-20 je pozdějším dodatkem k Markovu evengeliu a nemá vůbec žádnou autenticitu, protože tento text v nejstarších rukopisech není, navíc některé stylistické prvky dokazují, že pochází od jiného autora. Proto byl tento text z mnohých Biblí vypuštěn: z Revidovaného standardního překladu, Nové americké standardní Bible a Nového světového překladu písem svatých církve Svědků Jehovových. Jestli pořád věříš v Ježíšovo božství, protože byl

vzat do nebe, proč nepřijmeš také božství jiných proroků, kteří byli vzati do nebe?

K: Kteří proroci?

M: Elijáš (2. Královská 2:11-12): **„…a Elijáš vystupoval ve vichru do nebe. Eliša *to* viděl a vykřikl… A pak už ho neviděl.“** Bůh vzal do nebe také Henocha (Genesis 5:24): **„I chodil Henoch s Bohem. A nebylo ho, neboť ho Bůh vzal.“** Bylo to také zopakováno v listu Židům 11:5: **„Henoch věřil, a proto nespatřil smrt, ale Bůh ho vzal k sobě. ‚Nebyl nalezen, protože ho Bůh přijal.‘ Ještě než ho přijal, dostalo se Henochovi svědectví, že v něm Bůh našel zalíbení.“**

Učení o vykoupení a prvotním hříchu

K: Takže vykoupení z hříchu ukřižováním Ježíše nebylo součástí Ježíšova učení?

M: Toto učení o vykoupení církev přijala tři nebo čtyři století poté, co Ježíš opustil tento svět. Odporuje to Bibli, jak ukazují následující pasáže. Deuteronomium 24:16: **„Nebudou usmrcováni otcové za syny a synové nebudou usmrcováni za otce, každý bude usmrcen pro vlastní hřích.“**; Jeremjáš 31:30: **„Nýbrž každý zemře pro vlastní nepravost…“**; Ezechiel 18:20: **„Duše, která hřeší, ta umře; syn nebude pykat za nepravost otcovu a otec nebude pykat za nepravost synovu; spravedlnost zůstane na spravedlivém a zvůle zůstane na**

svévolníkovi.“ Adam a Eva byli odpovědní za svůj vlastní hřích, který jim Alláh podle islámského podání odpustil.

K: Ale tohle je ve Starém zákonu.

M: Přečti si, co řekl sám Ježíš v Matoušovi 7:1-2.

K: „Nesuďte, abyste nebyli souzeni. Neboť jakým soudem soudíte, takovým budete souzeni, a jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.“

M: Přečti si 1. Korintským 3:8.

K: „Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu.“ Ale my věříme v prvotní hřích!

M: Chceš, abych ti dokázal, že se děti rodí bez hříchu? Přečti si Matouše 19:14.

K: „Ježíš však řekl: ‚Nechte děti a nebraňte jim jít ke mně; neboť takovým patří království nebeské.‘“

M: Takže každý se rodí bez hříchu a všechny děti patří do království nebeského. Víš, že to byl Pavel, kdo zrušil Mojžíšův zákon? Přečti si Římanům 7:1-6.

K: „1. Což nevíte, bratří – vždyť mluvím k těm, kteří znají zákon – že zákon panuje nad člověkem, jen pokud je živ? 2. Vdaná žena je zákonem vázána k žijícímu manželovi; když však muž zemře, je zproštěna zákona manželství. 3. Pokud je tedy její muž naživu, bude prohlášena za cizoložnici, oddá-li se jinému muži. Jestliže však manžel zemře, je svobodná od zákona, takže nebude cizoložnicí, když se oddá jinému muži. 4. Právě tak jste se i vy, bratří moji, stali mrtvými pro zákon skrze tělo Kristovo, abyste se oddali jinému, tomu, který byl vzkříšen z mrtvých, a tak nesli ovoce Bohu. 5. Když jsme byli v moci hříchu, působily v nás vášně podněcované zákonem a nesly ovoce smrti. 6. Nyní, když jsme zemřeli tomu, čím jsme byli spoutáni, byli jsme zproštěni zákona, takže sloužíme Bohu v novém životě Ducha, ne pod starou literou zákona.“

M: Rád bych se tě na něco zeptal. Proč věříš ve vzkříšení, když Pavel sám, který nikdy neviděl Ježíše živého, přiznal, že je to jeho evangelium?

K: Kde je to napsané?

M: Přečti si 2. Timoteovi 2:8.

K: „Pamatuj na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium.“ Ale proč musíme věřit, že byl ukřižován a vzkříšen z mrtvých?

M: To nevím. Islám, tedy učení všech Božích proroků, nebyl pokažen přesvědčeními a představami pocházejícími z pohanství a pověr.

K: To přesně hledám.

M: Proč tedy neproneseš „šahádu“ (svědectví) neboli vyznání? Nejprve v angličtině a pak v arabštině. Pomohu ti s výslovností.

K: Vyznávám, že není božstva hodného uctívání vyjma Alláha, který nemá žádného partnera, a Muhammad je Jeho služebník a Posel. „Ašhadu allá iláha illá Allah, wahdahu, lá šaríka lahu, wa ašhadu anna Muhammadan abduhu wa rasúluhu.“ Je v Bibli nějaká zmínka o proroku Muhammadovi?

M: Ano, ale muslim to nemusí znát z Bible. Protože jsi však Bibli studoval, chtěl bych si o tom s tebou příště krátce popovídat.

Poznámka: *Zbývající část rozhovoru bude probíhat mezi dvěma muslimy:* ***„M“*** *a* ***„m“****.*

MUHAMMAD (NAMŽ) V BIBLI

Izmael i Izák byli oba požehnaní

M: Proč Izmael a jeho matka Hagar opustili Sáru?

m: Když byl Izák odstaven, jeho matka Sára viděla, že se mu Izmael posmívá. Proto pak nechtěla, aby Izmael dědil spolu s jejím synem Izákem (Genesis 21:8-10): **„Dítě rostlo a bylo odstaveno. V den, kdy Izáka odstavili, vystrojil Abraham veliké hody. Sáraj však viděla, že syn, jehož Abrahamovi porodila Hagar egyptská, je poštívač. Řekla Abrahamovi: ‚Zapuď tu otrokyni i jejího syna! Přece nebude syn té otrokyně dědicem spolu s mým synem Izákem.'"**

M: Izákovi byly asi dva roky, když byl odstaven. Izmaelovi bylo v té době šestnáct, protože Abrahamovi bylo osmdesát šest, když Hagar porodila Izmaela, a sto let, když se narodil Izák, podle Genesis 16:16: **„Abramovi bylo osmdesát šest let, když mu Hagar porodila Izmaela."**; a Genesis 21:5: **„Abrahamovi bylo sto let, když se mu syn Izák narodil."** Genesis 21:8-10 je tedy v rozporu s Genesis 21:14-21, kde byl Izmael popsán jako malé dítě, které jeho matka nesla na ramenou, nazývané „chlapec" a „dítě", když spolu opouštěli Sáru: **„Za časného jitra vzal Abraham chléb a měch vody a dal Hagaře. Vložil jí dítě na ramena… ‚Vstaň, vezmi chlapce a pečuj o něj, já z něho učiním veliký národ.'"** To je obraz malého dítěte, ne dospívajícího chlapce. Izmael se svou matkou tedy opustili Sáru dlouho před tím, než se narodil Izák. Podle islámské verze vzal Abraham

Izmaela a Hagar a usadil je v Mekce, v Bibli nazývané **„Páran“** (Genesis 21:21), na základě Božího příkazu daného Abrahamovi jako součást Božího záměru. Hagar při hledání vody běhala mezi dvěma kopci, Safá a Marwa, celkem sedmkrát. Odtud pochází jeden z obřadů pouti do Mekky. Studna s vodou zmíněná v Genesis 21:19 stále existuje a je známa jako **„Zamzam“**. Abraham s Izmaelem později v Mekce postavili Kaabu. Místo poblíž Kaaby, kde se Abraham modlíval, tam stále je a říká se mu **„maqám Ibráhím“**, tj. Abrahamovo místo. Během pouti si poutníci v Mekce i muslimové po celém světě připomínají Abrahamovu a Izmaelovu oběť obětováním dobytka.

m: Ale Bible říká, že měl být obětován Izák.

M: Podle islámské verze byla úmluva mezi Bohem, Abrahamem a jeho jediným synem Izmaelem uzavřena a zpečetěna, když Izmael měl být obětován. Téhož dne byli Abraham, Izmael a všichni muži z Abrahamova domu obřezáni. V té době se Izák ještě ani nenarodil (Genesis 17:24-27): **„Abrahamovi bylo devětadevadesát let, když jeho neobřezané tělo bylo obřezáno. Jeho synu Izmaelovi bylo třináct let, když bylo jeho neobřezané tělo obřezáno. Abraham i jeho syn Izmael byli obřezáni v týž den. Také všechna jeho čeleď, ať doma zrození či za stříbro od cizince koupení, byli obřezáni *spolu* s ním.“**

O rok později se narodil Izák a byl obřezán, když mu bylo osm dní (Genesis 21:4-5): **„Když mu bylo osm dní, Abraham svého syna Izáka obřezal, jak mu Bůh přikázal. Abrahamovi bylo sto let, když se mu syn Izák narodil.“** Takže když byla uzavřena a zpečetěna úmluva (obřezání a

oběť), bylo Abrahamovi devadesát devět a Izmaelovi třináct. Izák se narodil o rok později, když bylo Abrahamovi sto let.

Potomci Izmaela, prorok Muhammad (NAMŽ) a všichni muslimové dodnes dodržují tuto úmluvu o obřezání. Pět každodenních modliteb muslimů obsahuje chválu Abrahamovi (NAMŽ) a jeho potomkům spolu s chválou Muhammadovi (NAMŽ) a jeho potomkům.

m: Ale v Genesis 22 stojí, že měl být obětován Izák.

M: Já vím, ale uvidíš, jaký je v tom rozpor. Uvádí se tam: **„svého jediného syna Izáka“**. Nemělo by tam být **„svého jediného syna Izmaela“**, když bylo Izmaelovi třináct let a Izák se ještě ani nenarodil? Když se Izák narodil, měl Abraham dva syny. Kvůli šovinismu bylo jméno Izmael v celé Genesis 22 změněno na Izáka. Ale Bůh zachoval slovo **„jediný“**, aby nám ukázal, co tam správně mělo být.

Slova **„tvé potomstvo jistotně rozmnožím“** v Genesis 22:17 byla již předtím použita v Genesis 16:10 pro Izmaela. Netýkala se tedy celá Genesis 22 Izmaela? Slova **„učiním z něho veliký národ“** se opakují v souvislosti s Izmaelem dvakrát v Genesis 17:20 a Genesis 21:18 a nikdy se netýkala Izáka.

m: Židé a křesťané tvrdí, že Izák byl nadřazený Izmaelovi.

M: Mohou to tvrdit, jestliže chtějí, ale v Bibli není pro toto tvrzení žádný důkaz (Genesis 15:4): **„Hospodin však prohlásil: ‚Ten [damašský Elíezer] tvým [Abrahamovým]**

dědicem nebude. Tvým dědicem bude ten, který vzejde z tvého lůna.‘“ Izmael byl tedy také Abrahamovým dědicem.

Genesis 16:10: **„Dále jí řekl [anděl Hagaře]: ‚Velice rozmnožím tvé potomstvo, takže je nebude možno ani spočítat.‘“**

Genesis 17:20: **„A pokud jde o Izmaela, vyslyšel jsem tě: Hle, požehnám mu a rozplodím a rozmnožím ho převelice; zplodí dvanáct knížat a učiním z něho veliký národ.“**

Genesis 21:13: **„Učiním však národ i ze syna otrokyně, neboť také on je tvým potomkem.“**

Genesis 21:18: **„Vstaň, vezmi chlapce [Izmael] a pečuj o něj, já z něho učiním veliký národ.“**

Deuteronomium 21:15-17: **„Má-li někdo dvě ženy, z nichž by jednu miloval a druhou by nemiloval, a porodí mu syny milovaná i nemilovaná, ale prvorozený syn bude *synem* nemilované, v den, kdy bude dávat, co mu patří, svým synům do dědictví, nemůže dát právo prvorozenství synu milované na úkor prvorozeného syna nemilované. Vezme ohled na prvorozeného syna nemilované a dá mu dvojnásobný díl všeho, co má, protože on je prvotina jeho síly, jemu *náleží* právo prvorozenství.“** Islám nepopírá Boží požehnání Izákovi a jeho potomkům, ale slíbený syn je Izmael, z něhož pochází Muhammad (NAMŽ) jako pečeť proroků.

m: Ale křesťané a židé tvrdí, že Izmael byl nemanželský syn.

M: To tvrdí oni, ale ne Bible. Jak by mohl mít tak významný prorok, jakým byl Abraham (NAMŽ), neprávoplatnou manželku a nemanželského syna?

Genesis 16:3: **„… a dala [Sáraj] ji [Hagar] svému muži Abramovi za ženu.“** Jestliže bylo toto manželství právoplatné, jak by mohl být jejich potomek nemanželský?

Také jméno Izmael zvolil sám Alláh (Genesis 16:11): **„A dodal: ‚Hle, jsi těhotná [Hagar], porodíš syna a dáš mu jméno Izmael, neboť Hospodin tě ve tvém pokoření slyšel.‘“** Izmael znamená „Slyší Bůh“. Kde v Bibli je psáno, že Izmael byl nemanželský syn?

m: Nikde.

M: Dlouho před tím, než se narodil Izmael i Izák, uzavřel Alláh s Abrahamem úmluvu (Genesis 15:18): **„V ten den uzavřel Hospodin s Abramem smlouvu: ‚Tvému potomstvu dávám tuto zemi od řeky Egyptské až k řece veliké, řece Eufratu.‘“** Neleží snad větší část Arábie mezi Nilem a Eufratem, kde se později usadili Izmaelovi potomci?

m: Chceš říct, že Izákovi a jeho potomkům nebylo přislíbeno žádné území?

M: My muslimové nepopíráme, že Izák byl také požehnaný. Viz Genesis 17:8: **„A tobě i tvému [Izákovu] potomstvu dávám do věčného vlastnictví zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenaanskou. A budu jim Bohem.“**

Všiml sis rozdílu, že Abraham byl nazván „hostem“ v zemi kenaanské, ale ne na území mezi Nilem a Eufratem? Jako Chaldejec byl víc Arab než Žid.

m: Ale smlouva byla uzavřena s Izákem, podle Genesis 17:21: **„Ale svoji smlouvu ustavím s Izákem, kterého ti porodí Sára příštího roku v tomto čase.“**

M: Vylučuje to Izmaela? Kde v Bibli se říká, že Alláh neuzavřel nějakou smlouvu s Izmaelem?

m: Nikde.

Kritérium proroka podle Jeremjáše

Jeremjáš 28:9: **„Prorok, který prorokoval o pokoji, byl uznán za proroka, kterého opravdu poslal Hospodin, až když došlo na slovo toho proroka.“**

Slovo islám také znamená mír či **pokoj**. Toto Jeremjášovo proroctví se nemůže vztahovat na Ježíše (NAMŽ), neboť sám řekl, že nepřináší pokoj (Lukáš 12:51-53): **„Myslíte, že jsem přišel dát zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení! Neboť od této chvíle bude rozděleno v jednom domě pět lidí: tři proti dvěma a dva proti třem; budou rozděleni otec proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaše a snacha proti tchyni.“** Viz také Matouš 10:34-36.

Dokud nepřijde Šílo

Toto je Jákobovo (NAMŽ) poselství, které před smrtí předal svým dětem (Genesis 49:1): **„I povolal Jákob své syny a řekl: ‚Sejděte se, oznámím vám, co v budoucnu vás potká.‘“**

Genesis 49:10: **„Nebude odjata berla od Judy, ani vydavatel zákona od noh jeho, dokudž nepřijde Sílo; a k němu se shromáždí národové.“**[12]

Šílo (Sílo) je také jméno města, ale skutečný význam tohoto výrazu je mír, klid, pokoj (islám). V tomto kontextu nemůže

12 Bible Kralická (pozn. překl.)

označovat město. Pokud by označovalo osobu, mohlo by jít o zkomoleninu slova „šaliach“ (Elohim), tj. posel (Alláhův).

Takže izraelitské proroctví v Izákově linii skončí, jakmile přijde Šílo. To je v souladu se súrou 2:133: **„Byli jste svědky toho, když smrt přišla k Jakubovi a když se otázal synů svých: ‚Co budete uctívat po smrti mé?‘ Odvětili: ‚Budeme uctívat Boha tvého [Alláha] a Boha předků tvých, Abrahama, Ismaela a Izáka, jako Boha jediného a do vůle Jeho budeme odevzdáni [v islámu].‘“**

Přenesení proroctví na jiný národ bylo také naznačeno Ježíšem v Matoušovi 21:43: **„Proto vám pravím, že vám Boží království bude odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.“**

Baka je Mekka

Posvátná Kaaba, která byla postavena Abrahamem a jeho synem Izmaelem, je v Mekce. Jméno Mekka je v Koránu uvedeno jednou v súře 48:24. Jiný název pro Mekku je Bakka, podle kmenového dialektu. Tato varianta jména se také jednou vyskytuje v súře 3:96: **„A věru prvním chrámem, jenž pro lidstvo byl založen, byl ten, jenž v Bakce [Mekce] stojí, jenž požehnáním je i vedením správným pro lidstvo veškeré.“** Je velmi zajímavé, že slovo Bakka použil také prorok David ve svém žalmu 84:7: **„*Když* Dolinou balzámovníků [Baky] se ubírají, učiní ji prameništěm, včasný déšť *ji* halí požehnáním.“**[13] Zmíněné prameniště je známá studna Zamzam, která stále existuje a nachází se poblíž Kaaby.

13 V anglické verzi doslova: **„údolím Baky“**. V českých překladech **„Dolina balzámovníků“** (český ekumenický překlad), **„údolí moruší“**

Dům Mé slávy

Izajáš kapitola 60:

1. **„Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.“** Srovnej to se súrou 74:1-3: **„Ty [Muhammade] rouchem přikrytý! Vstaň a varuj, Pána svého oslavuj!“**

2. **„Hle, temnota přikrývá zemi, soumrak národy, ale nad tebou vzejde Hospodin a ukáže se nad tebou jeho sláva.“** Prorok Muhammad (NAMŽ) přišel v době temnoty, kdy svět již zapomněl na jedinost Boha, o které učil Abraham a všichni ostatní proroci včetně Ježíše (NAMŽ).

3. **„K tvému světlu přijdou pronárody a králové k jasu, jenž nad tebou vzejde.“**

4. **„Rozhlédni se kolem a viz, tito všichni se shromáždí *a* přijdou k tobě…“** Za méně než dvacet tři let byla celá Arábie sjednocená.

5. **„…neboť hučící moře tě zahrne svými dary, přijde k tobě bohatství pronárodů.“** Za méně než jedno století se islám rozšířil za hranice Arábie.

6. **„Přikryje tě záplava velbloudů, mladých velbloudů z Midjánu a Éfy; přijdou všichni ze Šeby, ponesou zlato a kadidlo a budou radostně zvěstovat Hospodinovu chválu.“**

7. **„K tobě se shromáždí všechny ovce z Kédaru, nebajótští berani ti budou k službám; budou přinášeni**

(Bible kralická), nebo také **„vyprahlé údolí“** (překlad 21. století, http://online.bible21.cz) (pozn. překl.).

na můj oltář k *mému* zalíbení, oslavím dům mé slávy.“ Kmeny **Kédaru** (Arábie), které byly dříve rozdělené, se od té doby spojily. **„Dům mé slávy“** zde odkazuje na Alláhův dům v Mekce a ne na Kristovu církev, jak tvrdí křesťanští komentátoři. Vesnice **Kédaru** (minimálně celá současná Saúdská Arábie[14]) se skutečně nacházejí v jediné zemi na světě, která zůstala nedotčena vlivem církve.

11. **„Tvé brány budou neustále otevřené, nebudou zavírány ve dne ani v noci, aby k tobě mohly přijít pronárody se *svým* bohatstvím a přivést *i* své krále.“** Mešita kolem posvátné Kaaby je opravdu stále otevřená ve dne i v noci od doby, kdy z ní prorok Muhammad (NAMŽ) před čtrnácti stoletími odstranil modly. Vládci i poddaní sem přicházeli vykonat pouť.

Kočár tažený osly a kočár tažený velbloudy

Izajášovo vidění dvou jízd (Izajáš 21:7): **„Uvidí-li vozbu, koňská spřežení, jízdu na oslech, jízdu na velbloudech…“**

Kdo jel na oslu? Každý žák nedělní školy ví, že tou osobou byl Ježíš (NAMŽ) (Jan 12:14): **„Ježíš nalezl oslátko a vsedl na ně, jak je psáno.“**

Kdo je tedy očekávaným jezdcem na velbloudu? Tento velký prorok byl čtenáři Bible přehlížen. Touto osobou je prorok Muhammad (NAMŽ). Jestliže se to netýká jeho, pak toto

14 Viz Ezechiel 27:21: „Tvými překupníky byli Arabové a všichni kédarští předáci; obchodovali s tebou s jehňaty, berany a kozly.“

proroctví stále není naplněno. Proto se Izajáš zmiňuje ve verši 21:13 o **„břemeni na Arabii“**[15], což znamená odpovědnost arabských muslimů a v současnosti samozřejmě všech muslimů šířit poselství islámu.

Izajáš 21:14: **„Vstříc žíznivému! Neste vodu! Obyvatelé země Témy, vyjděte s chlebem naproti štvanci!“** „Téma“ byla pravděpodobně Medína, do níž přesídlil prorok Muhammad (NAMŽ) se svými společníky. Prorok každého, kdo s ním přišel, spojil poutem bratrství s jedním z obyvatel Medíny. Nově příchozím bylo také poskytnuto jídlo a přístřeší.

Izajáš 21:15: **„Vždyť prchli před meči, před mečem taseným, před lukem napjatým, před tíhou boje.“** To se týká doby, kdy prorok Muhammad (NAMŽ) a jeho společníci byli pronásledováni a odešli z Mekky do Medíny.

Izajáš 21:16: **„Panovník mi praví toto: ‚Do roka, jako jsou léta nádeníka, zanikne veškerá sláva Kédaru.‘“** Přesně v druhém roce hidžry (po přesídlení) byli arabští pohané poraženi v bitvě u Badru.

A nakonec Izajáš 21:17 končí slovy: **„‚A Kédarcům zůstane pranepatrný počet bohatýrských lučištníků.‘ Tak promluvil Hospodin, Bůh Izraele.“** Kédar je druhý Izmaelův syn (Genesis 25:13), z jehož rodu nakonec vzešel prorok Muhammad (NAMŽ). Zpočátku Kédarovci na Muhammada (NAMŽ) a jeho společníky útočili. Protože však mnozí z nich přijali islám, počet vzdorujících Kédarovců začal klesat. V některých biblických verších je „Kédar“ synonymem pro Araby obecně, jako například v Ezechielovi 27:21: „… Arabové a všichni kédarští předáci…“.

15 Bible kralická

Prorok jako Mojžíš

Bůh promlouvá k Mojžíšovi (Deuteronomium 18:18): **„Povolám jim proroka z jejich bratří, jako jsi ty [Mojžíši]. Do jeho úst vložím svá slova a on jim bude mluvit vše, co mu přikáži.“**

1. Bratři Izraelitů (potomků Abrahama přes Izáka) jsou izmaelité (potomci Abrahama přes Izmaela). Ježíš (NAMŽ) zde musíme vyloučit, neboť je Izraelita. Jinak by to muselo znít **„proroka z vás“**.

2. Není Muhammad (NAMŽ) jako Mojžíš? Jestliže není toto přijato, pak se musí tento slib teprve naplnit. Níže uvedená tabulka převzatá z *„Al-Ittihad“* (číslo leden-březen 1982), strana 41, to jednoznačně ukazuje.

Je v ní srovnání několika základních charakteristik Mojžíše, Muhammada a Ježíše (NAMŽ), které mohou osvětlit identitu onoho proroka, který měl přijít po Mojžíšovi:

Charakteristika	Mojžíš	Muhammad	Ježíš
Narození:	Obvyklé	Obvyklé	Neobvyklé
Rodinný život:	Ženatý, děti	Ženatý, děti	Svobodný, bezdětný
Smrt:	Obvyklá	Obvyklá	Neobvyklá
Životní dráha:	Prorok/státník	Prorok/státník	Prorok

Nucené přesídlení (v dospělosti):	Do Midjánu	Do Medíny	Žádné
Střet s nepřáteli:	Pronásledování / bitvy	Pronásledování / bitvy	Žádný podobný střet
Výsledky střetu:	Morální/ materiální vítězství	Morální/ materiální vítězství	Morální vítězství
Povaha učení:	Duchovní/právní	Duchovní/právní	Převážně duchovní
Přijetí jeho vlády (jeho lidem):	Odmítnut, pak přijat	Odmítnut, pak přijat	Odmítnut (většinou Izraelitů)

3. **„Do jeho úst vložím svá slova.“** Boží zjevení bylo sesláno přes Gabriela a šlo zcela mimo vlastní myšlení proroka Muhammada (NAMŽ). Tak tomu je u všeho Božího zjevení. Možná je to zde výslovně uvedeno proto, že se to srovnává se zjevením Mojžíšovi, které bylo zjeveno na „popsaných deskách“.

Deuteronomium 18:19: **„Kdo by má slova, která on bude mluvit mým jménem, neposlouchal, toho já sám budu volat k odpovědnosti.“**

V Koránu 113 ze 114 súr začíná slovy **„Ve jménu Alláha, milosrdného, slitovného“.** Tato fráze je také běžnou součástí každodenní mluvy muslimů, protože se používá při zahájení nové činnosti. Není to ve jménu Boha, ale „v mém jménu“ (osobní jméno Boha je Alláh). Nemá žádné tvary pro rod nebo

množné číslo jako slovo „Bůh“. Křesťané začínají slovy „Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého“.

Měli bychom si také povšimnout, že kdo nevyslyší či nepřijme jím přinesené poselství, budou potrestán. Toto je v souladu se súrou 3:19: **„Náboženstvím jediným u Boha jest věru islám…“** a se súrou 3:85: **„Kdo touží po jiném náboženství než po islámu, nebude to od něho přijato a v životě budoucím bude mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.“**

Můj služebník, posel a vyvolený

Jasnější naplnění proroctví o Muhammadovi (NAMŽ) najdeme v Izajášovi 42:

1.[16] **„Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého ducha, *aby* vyhlásil soud pronárodům.“** Ve verši 19 je také nazýván „mým poslem“. Všichni proroci byli nepochybně služebníky, posly a vyvolenými Alláha. Avšak žádný prorok, s výjimkou Muhammada (NAMŽ), nebyl všeobecně nazýván právě těmito konkrétními výrazy. V arabštině je to: „abduhu wa rasúluhu al-mustafá“ (Jeho služebník a Jeho vyvolený posel). Vyznání člověka, který přijímá islám, zní: **„Vyznávám, že není božstva vyjma Alláha a Muhammad je Jeho služebník a posel“.** Stejná slova se opakují pětkrát denně při volání k modlitbě před začátkem každé modlitby, devětkrát denně v „tašahhudu“ při základních povinných modlitbách a ještě vícekrát, pokud muslim vykonává nějaké další nepovinné modlitby. Nejčastěji užívaný titul

16 Číslice označuje číslo verše (pozn. překl.).

proroka Muhammada (NAMŽ) je „rasúl Alláh“, což znamená „posel Alláhův“.

2. **„Nekřičí a *hlas* nepozvedá, nedává se slyšet na ulici.“** Toto popisuje slušné způsoby proroka Muhammada (NAMŽ).

3. **„…Soud vyhlásí podle pravdy.“**

4. **„Neochabne, nezlomí se, dokud na zemi soud nevykoná. I ostrovy čekají na jeho zákon.“** Toto je třeba srovnat s Ježíšem (NAMŽ), který nad svými nepřáteli nezvítězil a byl zklamán odmítáním Izraelitů.

6. **„Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti a uchopil tě za ruku; budu tě opatrovat, dám tě za smlouvu lidu *a* za světlo pronárodům.“** Věta **„budu tě opatrovat“**[17] ukazuje na to, že po něm již nepřijde žádný jiný prorok. V krátké době mnozí pohané („pronárody“) přijali islám.

7. **„Abys otvíral slepé oči, abys vyváděl vězně ze žaláře, z věznic ty, kdo sedí v temnotě.“ „Slepé oči“** a **„sedí v temnotě“** odkazuje na pohany a jejich pohanství. **„Abys vyváděl vězně ze žaláře“** poukazuje na zákaz otroctví poprvé v dějinách lidstva.

8. **„Já jsem Hospodin. To je mé jméno. Svou slávu nikomu nedám, svou chválu *nepostoupím* modlám.“** Prorok Muhammad (NAMŽ) je výjimečný mezi všemi proroky, protože je „pečetí proroků“ a jeho učení přetrvává nezměněné až do současnosti, na rozdíl od křesťanství a židovství.

10. **„Zpívejte Hospodinu píseň novou! *Ať zní* jeho chvála ze *všech* končin země…“** Nová píseň proto, že není v hebrejštině, ani aramejštině, ale v arabštině. Chvála Bohu a

17 „Já tě ochráním“ v Bibli, překladu 21. století (pozn. překl.).

Jeho poslu Muhammadovi (NAMŽ) hlasitě zní pětkrát denně z minaretů miliónů mešit po celém světě.

11. **„Ať pozvednou *svůj hlas, i* pouště a její města, dvorce, *v nichž* sídlí Kédar, ať plesají obyvatelé Sely *a* výskají z vrcholků hor.“** Z hory Arafátu poblíž Mekky poutníci každý rok provolávají: **„Zde přicházím [k Tvým službám], Alláhu. Zde přicházím. Zde přicházím. Nemáš žádného společníka. Zde přicházím. Tobě náleží veškerá chvála, požehnání a svrchovanost. Nemáš žádného partnera.“** Kapitolu 42 z Izajáše nelze nikdy vztahovat na izraelitského proroka, protože Kédar je druhý Izmaelův syn. Viz Genesis 25:13.

12. **„Ať vzdají čest Hospodinu, ať mu chvalořečí na ostrovech.“** Islám se opravdu rozšířil na malé ostrovy až do Indonésie a Karibského moře.

13. **„…proti nepřátelům svým si bohatýrsky vede.“** S příchodem Muhammada (NAMŽ) bylo v krátké době založeno království Boží na zemi. Tato čtyřicátá druhá kapitola z Izajáše přesně odpovídá charakteru proroka Muhammada (NAMŽ).

Jsi ten Prorok?

Židé poslali kněze a levity za Janem Křtitelem, aby se ho zeptali, kým ve skutečnosti je (Jan 1:20-21): **„Nic nepopřel a otevřeně vyznal [Jan Křtitel]: ‚Já nejsem Mesiáš.‘ Znovu se ho zeptali: ‚Jak to tedy je? Jsi Eliáš?‘ Řekl: ‚Nejsem.‘ ‚Jsi ten Prorok?‘ Odpověděl: ‚Ne.‘“**

Zásadní otázka zde je: Jsi ten Prorok? Kdo byl ten dlouho očekávaný prorok, který měl přijít po Ježíšovi a Janu Křtiteli?

Nebyl to onen prorok jako Mojžíš **(Deuteronomium 18:18), tedy Muhammad (NAMŽ)**?

Křtění Duchem svatým a ohněm

Matouš 3:11: **„Já [Jan Křtitel] vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já – nejsem hoden ani toho, abych mu zouval obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm.“**

Pokud by toto byl odkaz na Ježíše, pak by Jan Křtitel neodešel zpět do pouště, ale zůstal by s ním a stal by se jedním z jeho učedníků, což se nestalo. Takže Jan zde mluvil o jiném silném prorokovi. Ten, který měl přijít po Janu Křtiteli, nemohl být Ježíš, protože byli současníky. Takže se zde znovu ptáme: Nemluvil Jan Křtitel o proroku Muhammadovi (NAMŽ)?

Ten nejmenší v království nebeském

V Matoušovi 11:11 jsou citována tato Ježíšova slova: **„Amen, pravím vám, mezi těmi, kdo se narodili z ženy, nevystoupil nikdo větší než Jan Křtitel; avšak i ten nejmenší v království nebeském je větší nežli on.“**

Můžeš uvěřit, že Jan Křtitel je větší než Adam, Abraham, Mojžíš, David a mnozí další proroci? Kolik pohanů Jan Křtitel obrátil na víru a kolik měl následovníků? To zde však není to hlavní. Otázka zní: Kdo byl ten nejmenší v království nebeském, větší než Jan Křtitel? Určitě ne Ježíš, protože v té době ještě království nebeské nebylo a on nikdy netvrdil, že je ten nejmenší, tj. nejmladší. Království nebeské sestává z Boha

jako nejvyšší Bytosti a všech proroků. Nejmenší neboli nejmladší je zde prorok Muhammad (NAMŽ).

(Poznámka: V mnoha překladech Bible je tento výraz přeložen jako „nejmenší“ a nikoliv „nejmladší“. Toto je chybný překlad, protože v řeckém originálu je zcela jasně „nejmladší“, nikoliv „nejmenší“.)

Požehnáni jsou mírotvorci

V Matoušovi 5:9 jsou citována Ježíšova slova z kázání na Hoře: **„Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.“**

Jedním z významů slova „islám“ je pokoj/mír: pokoj/mír mezi Stvořitelem a věřícím. Ježíš nemohl mít na mysli to, že jeho posláním byl úkol mírotvorce, protože jasně řekl, že nebyl poslán za tímto účelem (Matouš 10:34-36): **„Nemyslete si, že jsem přišel na zem uvést pokoj; nepřišel jsem uvést pokoj, ale meč. Neboť jsem přišel postavit syna proti jeho otci, dceru proti matce, snachu proti tchyni; a ‚nepřítelem člověka bude jeho vlastní rodina‘.“** Viz také Lukáš 12:49-53.

Paraklet

Jan 14:16-17 a 25-26: **„[16]A já požádám Otce a on vám dá jiného Parakleta (Přímluvce), aby byl s vámi na věky – [17]Ducha pravdy...“ „[25]Toto vám pravím, dokud jsem s vámi. [26]Ale Paraklet (Přímluvce), Duch svatý, kterého pošle Otec**

ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všecko, co jsem vám řekl.“[18]

Neznáme přesně původní aramejské slovo přeložené jako **„Paraklet“**, které Ježíš použil v promluvě ke svým učedníkům. Paraklet je řecké slovo **"Παράκλητος"** s významem utěšitel, zastánce, pomocník atd. a v tomto řeckém textu označuje konkrétní osobu, s velkým písmenem na začátku.

Církev tvrdí, že tím Ježíš myslel Ducha svatého, pro takovouto interpretaci však v řeckém rukopise není ŽÁDNÁ opora. V některých překladech Bible byl text pozměněn, aby se dostal do souladu s touto interpretací.

Ježíš tedy řekl „jiného Parakleta“, „Ducha pravdy“, což v řečtině v žádném případě nemůže znamenat Ducha svatého, protože jsou to zcela odlišná slova.

Církev ve svém tvrzení, že se jedná o Ducha svatého, vychází z toho, že Ježíš mluvil o duchu a ne o lidské bytosti, avšak tak to nebylo, protože Ježíš řekl „jiného Parakleta“. Pokud byl Ježíš sám Parakletem a byl člověkem z masa a kostí, pak jiným Parakletem musí být také člověk z masa a kostí, ne duch.

Korán v súře 61:6 říká, že Ježíš výslovně zmínil jméno Ahmad: **„A vzpomeň si, jak pravil Ježíš, syn Mariin: ‚Dítka Izraele, já jsem vskutku poslem Božím k vám, potvrzujícím pravdivost toho, co bylo přede mnou sesláno z Tóry, a oznamujícím vám radostnou zvěst o poslu, jenž přijde po mně a jehož jméno Ahmad bude (tj. druhé jméno proroka Muhammada, s doslovným významem Chválený).‘“**

[18] Doslovný překlad řeckého originálu zní: “[26]Ale Paraklet, duch svatosti, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všecko, co jsem vám řekl.”

Z Ježíšových slov chápeme, že Ježíš (NAMŽ) zanechal nedokončenou práci a že přijde někdo, kdo jeho poslání dokončí. Podívejme se, jestli tento „Přímluvce“ podle Bible odpovídá popisu proroka Muhammada (NAMŽ):

1. **„Jiného Parakleta“**: Tedy mnoho Parakletů již přišlo a měl přijít další.

2. **„Aby byl s vámi na věky“**: Není třeba, aby po něm přišel někdo další, protože on je pečetí všech proroků. Jeho učení zůstane na věky a nedotčené. Korán a všechno učení proroka Muhammada (NAMŽ) opravdu zůstávají tak, jak byly před 1400 lety.

3. **„On přijde a ukáže světu, v čem je hřích“** (viz Jan 16:8): Všichni ostatní proroci, včetně Abrahama, Mojžíše, Davida a Šalomouna (NAMŽ) kárali své sousedy a svůj lid kvůli hříchům, avšak ne svět jako Muhammad (NAMŽ). Nejenže v Arábii během dvaceti tří let vymýtil modlářství, ale vyslal také posly k byzantskému císaři Herakleiovi, k vládcům Perské a Římské říše, k Nadžašímu (etiopskému králi) a ke Kýrovi (místodržícímu Egypta a alexandrijskému patriarchovi). Vytýkal křesťanům, že rozdělili jedinost Boha na tři části, a že z Ježíše udělali Božího syna a pak samotného Boha. Právě on odsoudil židy a křesťany za to, že pozměnili svá písma, prokázal Izmaelovo právo prvorozeného a očistil proroky od obvinění z cizoložství, incestu, znásilnění a modlářství.

4. **„Duch pravdy“** (Jan 16:13): prorok Muhammad (NAMŽ) byl Již od dětství nazýván „al-Amín“, tj. čestný či pravdomluvný. Tato osoba také přijde a „…uvede vás do veškeré pravdy…“ (Jan 16:13).

5. **„Neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší.“** (Jan 16:13) Korán je Boží slovo. Nebylo do něho vloženo ani jediné slovo proroka Muhammada (NAMŽ) či jeho společníků. Archanděl Gabriel (NAMŽ) ho recitoval Prorokovi

(NAMŽ), ten si to zapamatoval a pak to zapisovali jeho písaři. Jeho vlastní výroky a učení byly zaznamenány v knihách tzv. „hadítů“ (výroků), které tvoří „sunnu“.

Pro srovnání uveďme Deuteronomium 18:18: **„Povolám jim proroka z jejich bratří, jako jsi ty. Do jeho úst vložím svá slova a on jim bude mluvit vše, co mu přikáži.“** To je v souladu se súrou 53:2-4: **„Váš druh [Muhammad] nebloudí, ani nebyl sveden, ani nehovoří z vlastního popudu svého. Je to vnuknutí pouze, jež mu bylo vnuknuto.“**

6. **„A oznámí vám, co má přijít.“** (Jan 16:13) Mnohá proroctví proroka Muhammada (NAMŽ) se již vyplnila, ta zbývající se vyplní v budoucnosti.

7. **„On mě oslaví“** (Jan 16:14) Korán a prorok Muhammad (NAMŽ) jsou ve skutečnosti k Ježíšovi uctivější než Bible a sami křesťané. Tento bod zde vysvětlíme podrobněji:

a) Víra v Ježíšovu smrt na kříži diskredituje jeho proroctví, viz Deuteronomium 13:6: **„Avšak takový prorok nebo ten, kdo hádá ze snů, bude usmrcen…“** Také je tím označen za prokletého (Alláh odpustí!), viz Deuteronomium 21:22-23: **„…protože ten, kdo byl pověšen, je zlořečený Bohem…“**

b) Matouš 27:46: **„…Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“** Řekl by Ježíš takovou věc? Dokonce i ten, kdo není prorokem, by se v agónii usmíval, protože by věděl, že svou smrtí získá postavení mučedníka. Není to urážka Ježíše a naznačování, že neměl plnou důvěru v Alláha?

c) My muslimové nemůžeme uvěřit, že by Ježíš mohl mluvit o pohanech jako o psech a sviních a oslovovat svou matku výrazem „žena“, protože Korán říká v súře 19:32: **„A také úctu k matce své [tj. Marii]; a ani násilníkem, ani bídníkem mne neučinil [Alláh].“** Matouš 7:6: **„Nedávejte psům, co je**

svaté. Neházejte perly před svině…“ Jan 2:4: **„‚Ženo, co ode mě chceš?‘ odpověděl jí Ježíš. ‚Má chvíle ještě nepřišla.‘“**[19]

Zjevení proroku Muhammadovi (NAMŽ)

Koránské verše nebyly zjevené v pořadí, ve kterém jsou zaznamenané v Koránu. Jinými slovy, část zjevená jako první není na první straně a část zjevená jako poslední není na poslední straně. O tom, že tato zjevení přicházela na pokračování a byla poskládána do Koránu v určitém pořadí podle Alláhova příkazu, je také zmínka v Izajášovi 28:2 a 28:10-11: **„Aj, silný a mocný Páně...“ „Poněvadž [měli] naučení za naučením, naučení za naučením, správu za správou, správu za správou, trošku odtud, trošku od onud. A však [jako by] neznámou řečí a cizím jazykem mluvil lidu tomuto,“**[20] Neznámou řečí se zde míní jiný jazyk (ne hebrejský, ani aramejský, ale arabský).

Muslimové na celém světě používají jeden jazyk, arabský, k nazývání svého Boha, ve svých modlitbách, během pouti i při vzájemném zdravení. Tato jazyková jednota byla také předpovězena v Sofonjášovi 3:9: **„Tehdy dám národům čisté rty, aby všichni vzývali jméno Hospodin a společně mu sloužili.“**[21] Pravda přišla v arabštině, ale někteří bohužel stále čekají na proroka Ježíše, že by mohl učit lidstvo uctívat Alláha jedním jediným jazykem po svém druhém příchodu. My muslimové jsme si jistí, že prorok Ježíš se po svém druhém příchodu připojí k muslimům v mešitách,

19 Bible, překlad 21. století (pozn. překl.)
20 Bible kralická (pozn. překl.)
21 Bible, překlad 21. století (pozn. překl.)

protože je jako kterýkoli jiný muslim: je obřezán, nejí vepřové a modlí se po vykonání rituální očisty, při modlitbě stojí, klaní se a padá na tvář.

Odkazy

1. Anglický překlad Koránu s výkladem od Dr. Muhammada TaquiDin al-Hilali a Dr. Muhammada Muhsin Khana.

2. Bible svatá (Bible krále Jakuba), autorizovaná r. 1611 („King James Version“).

3. Bible svatá (Revidovaný standardní překlad) („Revised Standard Version“).

4. Nový světový překlad písem svatých – církev Svědků Jehovových („The New World Translation of the Holy Scriptures – Jehovah's Witnesses Church“).

5. Nová americká standardní Bible („New American Standard Bible“).

6. Mýtus kříže („The Myth of the Gross“), od A. D. Ajijola.

7. Kříž a půlměsíc („The Cross and the Crescent“), od Maulana Muhammad Imran.

8. Davisův Biblický slovník („Dictionary of the Bible“), 1980.

9. Mezinárodní standardní encyklopedie Bible („The International Standard Bible Enyclopedia“).

10. Smithův Biblický slovník („Bible Dictionary“), 1980.

11. Encyclopedia Britannica, 1980.

12. Muhammad v Bibli („Muhammad in the Bible“), od prof. Abdul Ahada Dawuda.

13. Muhammad v Bibli („Muhammad in the Bible“), od Ahmeda Deedata.

14. Ježíš: prorok islámu („Jesus: A Prophet of Islam“), od Sulaimana Shahida Mufassira.

15. Biblické studie z muslimské perspektivy („Biblical Studies from Muslim Perspectives“), od S. Mufassira.

16. Muhammad v Bibli („Muhammad in the Bible“), od Jamala Badawi: časopis „Al-lttihad“ (číslo leden-březen 1982).

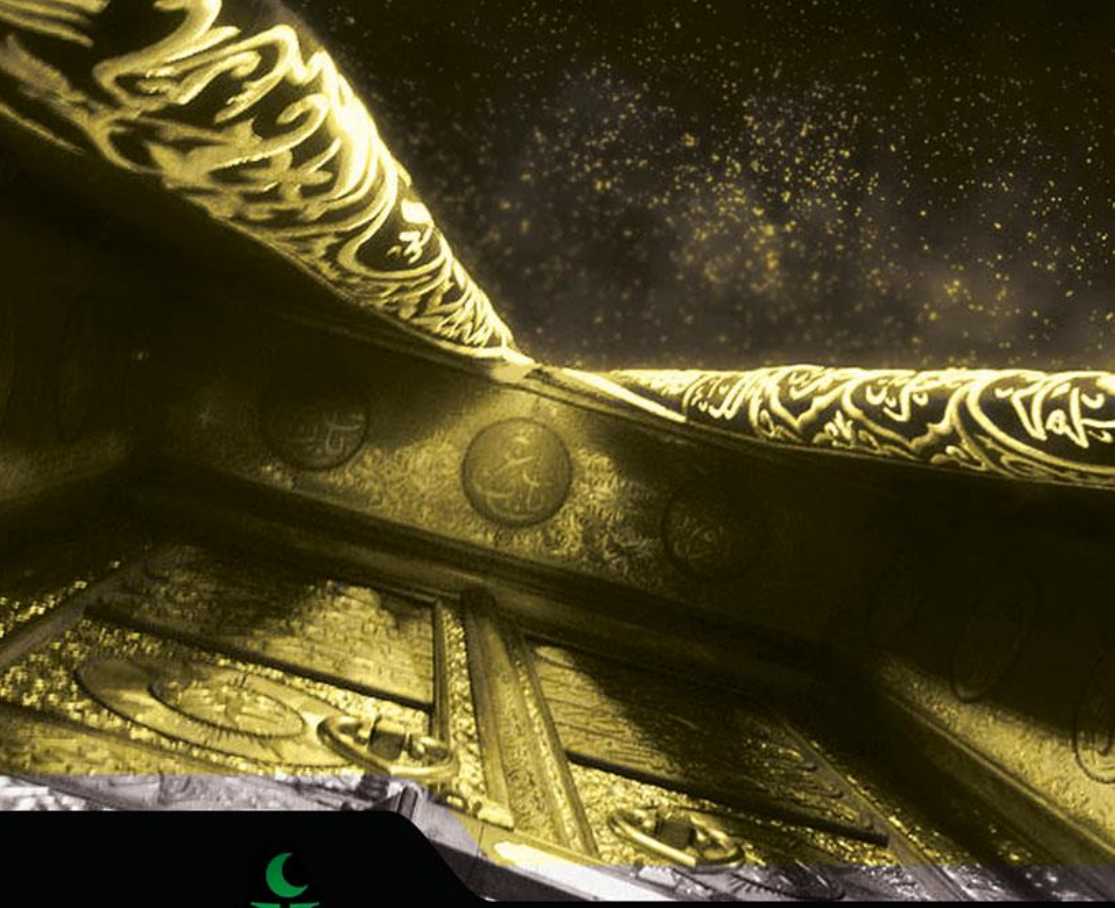

ISLAM LAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM